

BUDAPEST I. KERÜLET BUDAVÁRI ÖNKORMÁNYZAT
BUDAPEST FŐVÁROS I. KERÜLET BUDAVÁRI POLGÁRMESTERI HIVATAL

2/2020. számú POLGÁRMESTERI és JEGYZŐI EGYÜTTES UTASÍTÁS

ESZKÖZÖK ÉS FORRÁSOK ÉRTÉKELÉSI SZABÁLYZATA

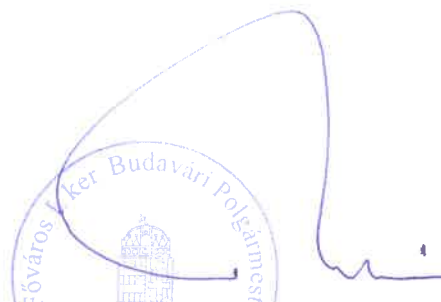

Jelen szabályzat 2020. január 07-én lép hatályba és visszavonásig érvényes.

Ezzel egyidejűleg a 13/2015. számú Polgármesteri és Jegyzői együttes utasítással 2015. január 1-jén hatályosított szabályzat a hatályát veszti.

Budapest, 2020. év január hó 06. napja

Váradiné Naszályi Márta
polgármester

dr. Tarjányi Tamás
jegyző

ESZKÖZÖK ÉS FORRÁSOK ÉRTÉKELÉSI SZABÁLYZATA

I.

A SZABÁLYZAT ELKÉSZÍTÉSÉNEK CÉLJA, TARTALMA

Az eszközök és források értékelésével összefüggő feladatokat a számvitelről szóló, többször módosított 2000. évi C. törvény (továbbiakban: Szt.), az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII.31.) Korm. rendelet (továbbiakban: Ávr.), valamint az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I.11.) Korm. rendelet (továbbiakban: Áhsz.) előírásai alapján a következők szerint szabályozzuk:

Az 2011. évi CXCV. törvény (továbbiakban: Áht.) 10.§ alapján a gazdasági szervezet az Ávr. 9. § (1) bekezdése alapján a Budapest I. kerület Budavári Önkormányzat gazdálkodási feladatait az általa létrehozott Budapest I. kerület Budavári Önkormányzat Polgármesteri Hivatala, (mint gazdasági szervezet) látja el.

A Polgármesteri Hivatalhoz rendelt, gazdasági szervezettel nem rendelkező költségvetési szervek az Ávr. 9.§. szakaszában megjelölt feladatait is a Polgármesteri Hivatal látja el.

Az értékelési szabályzat elkészítésének célja, hogy abban

- a számvitelről szóló, többször módosított 2000. évi C. törvényben (továbbiakban: Szt.), valamint az államháztartás számviteléről szóló 4/2013. (I.11.) Korm. rendeletben (továbbiakban: Áhsz.) rögzített előírások alapján meghatározásra kerüljenek azok az értékelési elvek, módszerek, amelyekkel szervezetünk az eszközeinek és forrásainak mérlegértékét megállapítja, továbbá
- rögzítésre kerüljenek azok az értékelési elvek, szempontok, illetve szabályok, amelyek kialakítása - az Szt., valamint az Áhsz. felhatalmazása alapján - szervezetünk döntésén alapul.

Az értékelési szabályzat – az Szt., valamint az Áhsz. végrehajtására vonatkozóan - a következő témákhoz kapcsolódóan tartalmaz előírásokat:

1. A mérlegben szereplő eszközök értékelésének általános szabálya.
2. Egyes eszközcsoportok bekerülési értéke
3. Az egyes eszközcsoportok mérlegben kimutatott értéke
4. A mérlegben szereplő források értékelésének általános szabályai
5. A mérlegben szereplő egyes források értékelése
6. Az egyidejűleg beszerzett, azonos beszerzési árhoz tartozó, azonos paraméterekkel rendelkező, egyidejűleg használatba vett tárgyi eszközök, értékpapírok, készletek nyilvántartásának rendje.
7. A vagyoni értékű jog, szellemi termék, tárgyi eszközök, valamint a tulajdoni részesedést jelentő befektetés értékhelyesbítésének általános szabálya
8. Terven felüli értékcsökkenés elszámolásának és visszairásának szabálya

9. Követelések könyvviteli mérlegben kimutatott értéke
10. Az értékvesztés elszámolásának és visszairásának feltételrendszere
11. A külföldi pénzürtékre szoló részesedések, értékpapírok, a valutapénztárban lévő valutakészlet, a devizaszámlán lévő deviza, a követelések és kötelezettségek, az egyéb sajátos elszámolások, valamint az időbeli elhatárolások mérlegben szereplő értéke
12. Vagyonértékelés során alkalmazandó értékelési eljárás elvei, módszerei, dokumentálás szabályai, felelősei
13. Térítés nélkül (visszaadási kötelezettség nélkül) átvett eszközök, illetve ajándékként, hagyatékként kapott eszközök, a többletként fellelt eszközök, értékelése
14. A követelés fejében átvett eszköz, valamint a csere útján beszerzett eszköz bekerülési (beszerzési) értéke
15. A bekerülési érték, azok részét képező tételek elszámolásának időpontjára vonatkozó szabályok
16. Követelések könyvviteli mérlegben kimutatott értéke
17. Az értékvesztés elszámolásának és visszairásának feltételrendszere
18. A pénzeszközök értékelése
19. Aktív időbeli elhatárolások értékelése

I. A SZABÁLYAZAT HATÁLYA

Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (továbbiakban: Áht.) 10.§ alapján a gazdasági szervezetnek az államháztartásról szóló törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet (továbbiakban: Ávr) 9. § (1) bekezdésében meghatározott feladatait

- Budapest I. kerület Budavári Önkormányzatra
- Budapest Főváros I. kerület Budavári Polgármesteri Hivatalra,
- Budavári Művelődési Ház
- és az I. kerületi Nemzetiségi Önkormányzatok

vonatkozásában a Budapest Főváros I. kerület Budavári Polgármesteri Hivatala látja el.

Ebből eredően ezen eszközök és források értékelési szabályzat hatálya a fenti intézményekre terjed ki.

Az Áht. 10. §. (4a) bek. alapján ha a költségvetési szerv éves átlagos statisztikai állományi létszáma a 100 főt nem éri el, gazdasági szervezet feladatait az irányító szerv, az államháztartás önkormányzati alrendszerében az önkormányzati hivatal, vagy az irányító szerv döntése alapján az irányító szerv irányítása alá tartozó, gazdasági szervezettel rendelkező más költségvetési szerv látja el.

III. AZ ÉRTÉKELÉS SZABÁLYAI

1. A mérlegben szereplő eszközök értékelésének általános szabályai

Az Szt. 46. §-ában, valamint az Áhsz. 21. §-ában foglalt előírások alapján

- a nemzeti vagyonba tartozó befektetett eszközöket,
- a nemzeti vagyonba tartozó forgóeszközöket,
- a követeléseket,
- a pénzeszközöket

az Szt., valamint az Áhsz. szerinti bekerülési (beszerzési, előállítási) értéken kell értékelni, csökkentve azt az Szt.-ben, valamint az Áhsz.-ben rögzített, értékcsökkenés (immateriális javak, tárgyi eszközök), illetve értékvesztés összegével, növelve a visszaírt terven felüli értékcsökkenés, illetve értékvesztés összegével.

Az értékelési elvek megváltoztathatósága

Az előző év mérlegkészítésénél alkalmazott értékelési elvek csak akkor változtathatók meg, ha a változtatást előidéző tényezők tartósan - legalább egy éven túl - jelentkeznek, és emiatt a változás állandónak, tartósan minősül. Ez esetben a változtatást előidéző tényezőket és számszerűsített hatásukat a kiegészítő mellékletben részletezni kell. A folytonosság elve alapján az eszközök és források értékelési módja az egymást követő években csak meghatározott szabályok alapján változhat. Gondoskodni kell, hogy érvényesüljön az egyedi értékelés elve, mely alapján az eszközöket és a

kötelezettségeket egyedileg kell értékelni. Ezen elv alól kivételt képeznek az egyszerűsített értékelési eljárás alá vont követelések.

Az eszközöket és a kötelezettségeket leltározással (mennyiségi felvétellel, egyeztetéssel) ellenőrizni és - a számviteli törvényben szabályozott esetek kivételével - egyenként értékelni kell. A különböző időpontokban beszerzett, előállított, általában csoportosan nyilvántartott, azonos paraméterekkel rendelkező eszközöknél az átlagos beszerzési áron, továbbá a FIFO módszerrel történő értékelés is alkalmazható. Az Áhsz.20§ (2) bek.foglaltak alapján az egyidejűleg beszerzett, azonos beszerzési árhoz tartozó, azonos paraméterekkel rendelkező, egyidejűleg használatba vett tárgyi eszközök, értékpapírok, készleteket csoportosan is nyilván lehet tartani. Az Áhsz. 20.§ (2) bekezdésében felsorolt és ott megfogalmazott feltételeknek megfelelő eszközöket – kivéve tárgyi eszközökcsoportosan tartja nyilván. Csoportosan nyilvántartott eszközök esetén az értékelést külön-külön csoportonként kell elvégezni. A csoportos értékelést addig lehet alkalmazni, amíg az egyedi eszköz nyilvántartási értékében elkülönült változás nem következik be.

2. Egyes eszközcsoportok bekerülési (beszerzési, előállítási) értéke

A bekerülési érték részét képező tételek elszámolásának időpontjára az Szt. 47. § (9) bekezdését kell alkalmazni azzal, hogy az eszköz értékének utólagos módosítása során akkor kell a különbözet összegét jelentősnek tekinteni, ha az meghaladja az eredetileg elszámolt bekerülési érték 1%-át, de legalább a százezer forintot.

A számviteli politikában meghatározott jelentős összegű hiba

Az értékelés során figyelembe kell venni, hogy az értékelés során megállapított hiba a számviteli politikában meghatározott jelentős összegű hiba-e, és a megbízható és valós képet lényegesen befolyásoló hiba-e.

A forgalmi, piaci érték

A forgalmi, piaci érték meghatározásakor figyelembe kell venni, hogy az adott vagyonnak

- az eladási, vagy
- a vételi, beszerzési

piaci árát kell-e meghatározni.

Ha adott vagyontárgy:

- értékesítésre kerül, akkor az értékelés időpontjában azt kell meghatározni, hogy a vagyontárgyat mennyiért lehetne értékesíteni,
- nem ismert értéken került az Önkormányzat birtokába, és ezért kell értékelni, akkor az értékelés időpontjában azt kell meghatározni, hogy a vagyontárgyat milyen összegért lehetne beszerezni.

A piaci érték meghatározásakor figyelembe kell venni:

- az értékelés időpontját, mivel az értékelés időpontjában érvényes árakat kell alapul venni (az ár egyes vagyonelemek vonatkozásában év közben is jelentős változást mutathat),
- a vagyontárgy állapotát,
- az értékelést meghatározó környezeti feltételeket.

- azt, hogy a piaci értékelés tárgya a piacon megtalálható-e,
- az eszköz egyedi sajátosságai alapján eladható-e.

A piaci értékelés során ügyelni kell arra, hogy amennyiben olyan vagyontárgy piaci értékét kell meghatározni, mely a piacon már nem található meg, akkor annál korszerűbb vagyontárgyra vonatkozó árat kell megkeresni, majd az árakat a két vagyontárgy közötti arányosítással kell megállapítani, azaz a piacon tapasztalt árat csökkenteni kell, figyelembe véve azt, hogy az érintett eszköz mennyivel szerényebb tulajdonságokkal rendelkezik.

Amennyiben az eszköz piaci ára nem állapítható meg azért, mert a piacon nem lelhető fel, vagy egyedi sajátossága miatt általában nem képezi adás-vétel tárgyát, a piaci érték meghatározása szakértő igénybevételével történik.

Egyes kifejezések, fogalmak értelmezése

A 4/2013. (I. 11.) Kormányrendelet több ízben is hivatkozik az Szt. 51. §-a szerinti bekerülési értékre, mely itt kerül ismertetésre, és a szabályzat többi pontja ezért csak visszautal erre a részre.

Az Szt. 51. §-a alapján a bekerülési (előállítási) érték részét képezik azok a költségek, amelyek

a) az eszköz (termék) előállítása, üzembe helyezése, bővítése, rendeltetésének megváltoztatása, átalakítása, eredeti állagának helyreállítása során közvetlenül felmerültek,

b) az előállítással bizonyíthatóan szoros kapcsolatban voltak, továbbá

c) az eszközre (termékre) megfelelő mutatók, jellemzők segítségével elszámolhatók (együttesen: közvetlen önköltség).

Az elvégzett, a nyújtott, a teljesített szolgáltatás bekerülési (előállítási) értékének részét azok a költségek képezik, amelyek

a) a szolgáltatás végzése, nyújtása, teljesítése során közvetlenül felmerültek,

b) a szolgáltatás végzésével, nyújtásával, teljesítésével szoros kapcsolatban voltak, továbbá

c) a szolgáltatásra megfelelő mutatók, jellemzők segítségével elszámolhatók (együttesen: közvetlen önköltség).

Az előállítási költségek között kell elszámolni [és így a bekerülési (előállítási) érték részét képezi]

- az idegen vállalkozó által megvalósított beruházáshoz a beruházó által biztosított (az idegen vállalkozó felé nem számlázott) vásárolt anyag bekerülési (beszerzési) értékét, továbbá

- a saját előállítású termék, nyújtott szolgáltatás közvetlen önköltségét a vásárolt anyag, a saját előállítású termék tényleges beépítésekor, a szolgáltatásnyújtással egyidejűleg.

Értékesítési költségeket és az előállítással közvetlen kapcsolatba nem hozható igazgatási és egyéb általános költségeket - az eszközértékelés alapjául szolgáló - közvetlen önköltség nem tartalmazhat.

A vételár, eladási ár értelmezése

A vételár, eladási ár alatt a továbbiakban a Kormányrendelet 1. § (1) bekezdés 7. pontjában meghatározott fogalmat kell érteni:

vételár, eladási ár: a termékek, szolgáltatások beszerzése, értékesítése után fizetett, kapott, felárral növelt, engedményekkel csökkentett, általános forgalmi adót nem tartalmazó ellenérték, hitelviszonyt megtestesítő kamatozó értékpapír esetén ide nem értve az Szt. 50. § (3) bekezdése szerinti vételárban lévő felhalmozott kamatot.

2.1. Immateriális javak bekerülési értéke

A vásárolt immateriális javak bekerülési értéke az egységes rovatrend K61. Immateriális javak beszerzése, létesítése rovathoz kapcsolódóan vezetett nyilvántartási számlákon végleges kötelezettségvállalásként, más fizetési kötelezettségként nyilvántartott vételára.

A saját előállítású immateriális javak bekerülési értéke az Szt. 51. §-a alapján megállapított közvetlen önköltség.

2.2. Tárgyi eszközök bekerülési értéke

A vásárolt, rendeltetésszerűen használatba nem vett, üzembe nem helyezett tárgyi eszközök bekerülési értéke az egységes rovatrend K62. Ingatlanok beszerzése, létesítése, K63. Informatikai eszközök beszerzése, létesítése vagy K64. Egyéb tárgyi eszközök beszerzése, létesítése rovatokhoz kapcsolódóan vezetett nyilvántartási számlákon végleges kötelezettségvállalásként, más fizetési kötelezettségként nyilvántartott vételára, kisajátítás útján szerzett ingatlan esetén a kártalanítás összege.

A saját előállítású rendeltetésszerűen használatba nem vett, üzembe nem helyezett tárgyi eszközök, továbbá a már használatba vett, illetve a mérlegben nem szerepeltethető tárgyi eszközök bővítésével, rendeltetésének megváltoztatásával, átalakításával, élettartamának, teljesítőképességének közvetlen növelésével, felújításával összefüggő saját tevékenységben végzett munkák bekerülési értéke az Szt. 51. §-a alapján megállapított közvetlen önköltség.

Az idegen vállalkozó által előállított, rendeltetésszerűen használatba nem vett, üzembe nem helyezett tárgyi eszközök esetén a beruházás bekerülési értéke az eszköz létesítése, üzembe helyezése érdekében az üzembe helyezésig, a raktárba történő beszállításig felmerült, az eszközhöz egyedileg hozzákapcsolható tervezési, szállítási, rakodási, alapozási, szerelési, üzembe helyezési munkáknak az egységes rovatrend az Áhsz. 16. § (3) bekezdés szerinti rovataihoz kapcsolódóan vezetett nyilvántartási számlákon végleges kötelezettségvállalásként, más fizetési kötelezettségként nyilvántartott együttes vételára.

A beruházás értékeként az eszköz

- bővítéséhez,
- rendeltetésének megváltoztatásához,
- átalakításához,
- élettartamának megnöveléséhez,
- teljesítőképességének megnöveléséhez kapcsolódó kiadások vehetők figyelembe.

A következő kiadásokat lehet figyelembe venni:

- az üzembe helyezés érdekében az üzembe helyezésig felmerült kiadások,
- az eszközhöz egyedileg hozzákapsolható
 - tervezési,
 - szállítási,
 - rakodási,
 - alapozási,
 - szerelési,
 - üzembe helyezési

munkái miatti kiadások

A használatba vett, illetve a mérlegben nem szerepeltethető tárgyi eszközök bővítésével, rendeltetésének megváltoztatásával, átalakításával, élettartamának, teljesítőképességének közvetlen növelésével összefüggésben idegen vállalkozó által végzett munkák bekerülési értéke azoknak az egységes rovatrend az Áhsz. 16. § (3) bekezdés szerinti rovataihoz kapcsolódóan vezetett nyilvántartási számlákon végleges kötelezettségvállalásként, más fizetési kötelezettségként nyilvántartott vételára.

A már használatba vett, illetve a mérlegben nem szerepeltethető tárgyi eszközökön idegen vállalkozó által végzett, az Szt. 3. § (4) bekezdés 8. pontja szerinti felújítási munkák bekerülési értéke azoknak az egységes rovatrend K71. Ingatlanok felújítása, K72. Informatikai eszközök felújítása, K73. Egyéb tárgyi eszközök felújítása rovatokhoz kapcsolódóan vezetett nyilvántartási számlákon nyilvántartott végleges kötelezettségvállalások, más fizetési kötelezettségek végleges kötelezettségvállalásként, más fizetési kötelezettségként nyilvántartott vételára.

A felújítás értékeként az elhasználódott tárgyi eszköz eredeti állaga (kapacitása, pontossága) helyreállítása érdekében történő ráfordítások vehetőek figyelembe.

A következő kiadásokat lehet figyelembe venni:

- a felújítás befejezésig felmerült,
- az eszközhöz egyedileg hozzákapsolható:
 - tervezési,
 - szállítási,
 - rakodási,
 - alapozási, - szerelési,
 - üzembe helyezési

munkák miatti kiadások.

A felújítás alatt az Szt. 3. § (4) bekezdés 8. pontja szerinti felújítást kell érteni, mely kimondja, hogy felújítás: az elhasználódott tárgyi eszköz eredeti állaga (kapacitása, pontossága) helyreállítását szolgáló, időszakonként visszatérő olyan tevékenység, amely mindenképpen azzal jár, hogy az adott eszköz élettartama megnövekszik, eredeti műszaki állapota, teljesítőképessége megközelítően vagy teljesen visszaáll, az előállított termékek minősége vagy az adott eszköz használata jelentősen javul és így a felújítás pótlólagos ráfordításából a jövőben gazdasági előnyök származnak; felújítás a korszerűsítés is, ha az a korszerű technika alkalmazásával a tárgyi eszköz egyes részeinek az eredetitől eltérő megoldásával vagy kicserélésével a tárgyi eszköz üzembiztonságát, teljesítőképességét, használhatóságát vagy gazdaságosságát növeli; a tárgyi eszközt akkor kell felújítani, amikor a folyamatosan, rendszeresen elvégzett karbantartás mellett a tárgyi eszköz oly mértékben elhasználódott (szerkezeti elemei előregedtek), amely elhasználódottság már a rendeltetészerű használatot veszélyezteti;

nem felújítás az elmaradt és felhalmozódó karbantartás egyidőben való elvégzése, függetlenül a költségek nagyságától.

A pénzügyi számvitelben elszámolt befejezett felújítások

Az ingatlanok, gépek, berendezések, felszerelések, járművek, tenyészállatok értékét növeli az azokhoz kapcsolódóan a pénzügyi számvitelben elszámolt befejezett felújítás értéke.

2.3. Vagyonkezelésbe vett eszközök bekerülési értéke

A vagyonkezelésbe vett eszközök bekerülési értéke a vagyonkezelésbe adónál kimutatott bruttó érték.

Vagyonkezelésbe vett eszközök fogalmába

- bele tartozik, ha a vagyonkezelői jog más vagyonkezelőtől való átvétellel, költségvetési szerv átalakításával, jogutód nélküli megszűnésével kapcsolatban keletkezik,

- nem tartozik bele, ha a vagyonkezelői jog vásárlással, saját előállítással keletkezik.

Az átvételt követően a vagyonkezelésbe adónál az átadásig elszámolt:

- értékcsökkenést,

- értékvesztést

a vagyonkezelésbe vevőnek nyilvántartásba kell vennie.

A vagyonkezelésbe adás és visszavételezés bekerülési értéke

A tulajdonosnál

- az államháztartáson belüli szervezet részére vagyonkezelésbe adott, illetve

- az államháztartás önkormányzati alrendszerébe tartozó költségvetési szerv, társulás tulajdonába adott eszköz visszavételkori bekerülési értéke, valamint

- a megszűnő nemzetiségi önkormányzat vagyonát átvevő szervnél az átvételkori, az újraalakult nemzetiségi önkormányzatnál e vagyon visszavételkori bekerülési értéke a korábbi vagyonkezelőnél, tulajdonosnál kimutatott bruttó érték.

A visszavételt követően az átadásig esetleg elszámolt

- értékcsökkenést,

- értékvesztést

nyilvántartásba kell venni.

2.4. Részesedések, értékpapírok bekerülési értéke

A gazdasági társaságban való részesedés bekerülési értékét alapításkor, tőkeemeléskor, vásárláskor, a társaság átalakulásakor, beolvadásakor az Szt. 49. § (3), (4), (6) és (7) bekezdése szerint kell meghatározni, alapításkor, tőkeemeléskor, vásárláskor egyezően az egységes rovatrend K65. Részesedések beszerzése vagy K66. Meglévő részesedések növeléséhez kapcsolódó kiadások rovatokhoz kapcsolódóan vezetett nyilvántartási számlákon végleges kötelezettségvállalásként, más fizetési kötelezettségként nyilvántartott összeggel.

A társulási részesedés bekerülési értéke a társulásban résztvevők által bevitt vagyontárgyak társulási szerződésében, illetve annak módosításában meghatározott bruttó értéke.

A külföldi pénzürtékre szóló részesedés, értékpapír bekerülési értékét a bekerülés napjára vonatkozó, az Áhsz. 20. § (3) és (4) bekezdése szerinti devizaárfolyamon átszámított forintérték alapján kell meghatározni.

A gazdasági társaságban lévő tulajdoni részesedést jelentő befektetés bekerülési (beszerzési) értéke vásárláskor a részvényekért, üzletrészekért, vagyoni betétekért fizetett ellenérték (vétélár).

A gazdasági társaságban lévő tulajdoni részesedést jelentő befektetés bekerülési (beszerzési) értéke alapításkor, tőkeemeléskor a létesítő okiratban, annak módosításában, illetve a közgyűlési, az alapítói, a taggyűlési határozatban a jegyzett tőke fedezeteként, valamint a jegyzési, a kibocsátási érték és a névérték különbözeteként, a jegyzett tőkén felüli tőke fedezeteként meghatározott vagyoni hozzájárulás együttes értéke a ténylegesen befizetett pénzbetétnek és a rendelkezésre bocsátott nem pénzbeli betétnek megfelelő összegben.

A vásárolt hitelviszonyt megtestesítő értékpapír bekerülési értéke

A vásárolt hitelviszonyt megtestesítő értékpapír bekerülési értéke az egységes rovatrend - K9121. Forgatási célú belföldi értékpapírok vásárlása, - K9122. Befektetési célú belföldi értékpapírok vásárlása, - K922. Befektetési célú külföldi értékpapírok vásárlása, - K921. Forgatási célú külföldi értékpapírok vásárlása rovatokhoz kapcsolódóan vezetett nyilvántartási számlákon végleges kötelezettségvállalásként, más fizetési kötelezettségként nyilvántartott vétélár.

2.5. A vásárolt készletek bekerülési értéke

A vásárolt készletek bekerülési értéke az egységes rovatrend - szakmai anyagok esetén az egységes rovatrend K311. Szakmai anyagok beszerzése,- üzemeltetési anyagok esetén az egységes rovatrend K312. Üzemeltetési anyagok beszerzése, - reprezentációs készletek és üzleti ajándék esetén az egységes rovatrend K123. Egyéb külső személyi juttatások rovatokhoz kapcsolódóan vezetett nyilvántartási számlákon végleges kötelezettségvállalásként, más fizetési kötelezettségként nyilvántartott vétélár.

A vásárolt áruk bekerülési értéke az egységes rovatrend K313. Árubeszerzés rovathoz kapcsolódóan vezetett nyilvántartási számlákon végleges kötelezettségvállalásként, más fizetési kötelezettségként nyilvántartott vétélár.

A befejezetlen termelés, félkész termékek, késztermékek, állatok bekerülési értéke az Szt. 62. § (2) bekezdése szerint számított előállítási érték, azaz - az Szt. 51. § szerinti közvetlen önköltség - melyet jelen szabályzat 2.1. pontja tartalmaz - vagy - az átlagos (súlyozott) közvetlen önköltség, vagy - a FIFO módszer szerint meghatározott közvetlen önköltség.

2.6. A pénzeszközök bekerülési értéke

A forint pénzeszközök bekerülési értéke a befizetett, jóváírt forintösszeg.

A valutapénztárba bekerülő valutakészlet és a devizaszámlára kerülő deviza bekerülési értéke a bekerülés napjára vonatkozó, a Kormányrendelet 20. § (3) és (4) bekezdése szerinti devizaárfolyamon átszámított forintérték, azaz: - a külföldi pénzürtékre szóló pénz forintértékének meghatározásakor a valutát, devizát a Magyar Nemzeti Bank által közzétett, hivatalos devizaárfolyamon kell forintra átszámítani, - ha a Magyar Nemzeti Bank által nem jegyzett és nem konvertibilis valutát kell forintra átszámítani, az átszámítást az Szt. 60. § (5) bekezdése szerinti módon kell elvégezni. A forintérték vásárolt valutát, devizát a ténylegesen fizetett forint alapján kell a nyilvántartásban figyelembe venni.

2.7. Az adott előlegek bekerülési értéke

Az adott előlegek bekerülési értéke az átutalt vagy megfizetett – előzetesen felszámított általános forgalmi adót nem tartalmazó – összeg. A követelések bekerülési értéke az egységes rovatrend bevételeihez kapcsolódóan vezetett nyilvántartási számlákon kimutatott követelésekkel megegyező elismert, esedékes összeg.

2.8. A kapott előlegek bekerülési értéke

A kapott előlegek bekerülési értéke az átutalt, megfizetett – előzetesen felszámított általános forgalmi adót nem tartalmazó – összeg. A kötelezettségek bekerülési értéke az egységes rovatrend kiadásaihoz kapcsolódóan vezetett nyilvántartási számlákon nyilvántartott végleges kötelezettségvállalások, más fizetési kötelezettségek összege.

2.9. A követelések bekerülési értéke

A követelések bekerülési értéke az egységes rovatrend bevételeihez kapcsolódóan vezetett nyilvántartási számlákon kimutatott követelésekkel megegyező elismert, esedékes összeg.

2.10. Térítés nélkül (visszaadási kötelezettség nélkül) átvett eszközök, illetve ajándékként, hagyatékként kapott eszközök, a többletként fellelt eszközök, bekerülési értéke

A térítés nélkül (visszaadási kötelezettség nélkül) átvett eszközök, illetve ajándékként, hagyatékként kapott eszköz, továbbá a többletként fellelt - nem adminisztrációs hibából származó többlet - eszköz bekerülési (beszerzési) értéke – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – az eszközöknek az állományba vétel időpontjában ismert piaci, forgalmi értéke.

A piaci értéket dokumentálni kell. A piaci érték meghatározását a Leltározási szabályzatban foglaltak szerint kell elvégezni. A dokumentumok elkészítéséért a Gazdasági Iroda vezetője felelős. A piaci, forgalmi érték jóváhagyására a Jegyző jogosult.

2.11. A követelés fejében átvett eszköz, valamint a csere útján beszerzett eszköz bekerülési (beszerzési) értéke

Követelés fejében eszközöket, készleteket elfogadni csak abban az esetben és mértékben lehet, ha és amekkora összegben a pénzbeli teljesítés nem lehetséges.

A követelések fejében átvett eszközök bekerülési (beszerzési) értéke az eszköz megállapodás, csereszerződés, vagyonfelosztási javaslat szerinti (számlázott, bizonylatolt) értéke.

Amennyiben az átvett eszköz számlázott és kötelezettségként kimutatott ellenértéke eltér a követelés könyv szerinti értékétől, és a fennmaradó követelés további érvényesítésére nincs lehetőség, a különbözetet – mint elengedett kötelezettséget – **különféle egyéb bevételeként, illetve – mint elengedett követelést – különféle egyéb ráfordításként kell elszámolni.**

A csere útján beszerzett eszköz bekerülési (beszerzési) értéke az eszköz csereszerződés szerinti értéke, a cserébe adott eszköz eladási ára.

A jegyzett tőke leszállításakor átvett eszköz bekerülési értéke (Szt. 49. § (5) bekezdése)
A gazdasági társaságban lévő tulajdoni részesedést jelentő befektetés névértéke fejében a jegyzett tőke leszállításakor (ide értve a tőkeleszállítással egyidejűleg végrehajtott, a leszállított jegyzett tőkével arányos jegyzett tőkén felüli saját tőke kivonást is) átvett eszköz bekerülési (beszerzési) értéke a gazdasági társaság által közölt, illetve számlázott érték, a gazdasági társaság jogutód nélküli megszűnése esetén a vagyonfelosztási javaslat szerinti érték.

A követelés fejében átvett eszköz bekerülési értéke (Szt. 50. § (1) bekezdése)
Követelés fejében átvett eszköz bekerülési (beszerzési) értéke az eszköz megállapodás, csereszerződés, vagyonfelosztási javaslat szerinti (számlázott, bizonylatolt) értéke. Követelés fejében eszközöket, készleteket elfogadni csak abban az esetben lehetséges és mértékében lehet, ha és amekkora összegben a pénzügyi teljesítés nem lehetséges.

A hitelviszonyt megtestesítő, kamatozó értékpapír bekerülési (beszerzési) értéke

A hitelviszonyt megtestesítő, kamatozó értékpapír bekerülési (beszerzési) értéke nem tartalmazhatja a [vételár részét képező, továbbá a kibocsátási okiratban, a csereszerződésben, a vagyonfelosztási javaslatban meghatározott piaci, forgalmi, beszámítási érték részét képező] (felhalmozott) kamat összegét.

A térítés nélkül átvett eszköz, illetve az ajándékként, hagyatékként kapott eszköz, továbbá a többletként fellelt eszköz bekerülési (beszerzési) értéke

A térítés nélkül (a visszaadási kötelezettség nélkül) átvett eszköz, illetve az ajándékként, hagyatékként kapott eszköz, továbbá a többletként fellelt (a nem adminisztrációs hibából származó többlet-) eszköz bekerülési (beszerzési) értéke - ha jogszabály eltérően nem rendelkezik - az eszköznek az állományba vétel időpontjában ismert piaci értéke.

A pénzügyi lízing keretében átadott eszköz értéke

A pénzügyi lízing keretében átadott, a részletfizetéssel, a halasztott fizetéssel értékesített és a szerződés szerinti feltételek teljesülésének megghiúsulása miatt később visszavett, a két időpont között a vevő által használt eszköz visszavételkori beszerzési értékeként az eszköz - a lízingbe adó, illetve az eladó által kiállított helyesbítő számlában rögzített - piaci értékét, legfeljebb az eredeti eladási árát kell figyelembe venni.

Az importbeszerzés bekerülési értéke

Importbeszerzés esetén a bekerülési értéket - figyelemmel a Kormányrendelet 20. § (3) és (4) bekezdésére - az Szt. 48. § (7) bekezdése szerint kell meghatározni.
Az importbeszerzéssel kapcsolatos speciális szabályok részletezésre nem kerülnek, mivel az Önkormányzat gazdálkodási sajátosságai nem indokolják - import beszerzései várhatóan nem lesznek.

A külföldi pénzürtékre szóló részesedés, értékpapír bekerülési értéke

A külföldi pénzürtékre szóló részesedés, értékpapír bekerülési értékét a bekerülés napjára vonatkozó - a Kormányrendelet 20. § (3) és (4) bekezdése szerinti - devizaárfolyamon átszámított forintérték alapján kell meghatározni.

A devizaárfolyam átszámítása a következők szerint történhet:

- a külföldi pénzürtékre szóló kötelezettség meghatározásakor a valutát, devizát a Magyar Nemzeti Bank által közzétett, hivatalos devizaárfolyamon kell forintra átszámítani,

- ha a Magyar Nemzeti Bank által nem jegyzett és nem konvertibilis valutát kell forintra átszámítani, az átszámítást az Szt. 60. § (5) bekezdése szerinti módon kell elvégezni.

A külföldi pénzürtékre szóló követelések, kötelezettségek bekerülési értéke megegyezik a költségvetési számvitelben nyilvántartott követelés, végleges kötelezettségvállalás, más fizetési kötelezettség összegével.

3. Az egyes eszközcsoportok mérlegben kimutatott értéke

3.1. Immateriális javak, tárgyi eszközök értékelése

A mérlegben az immateriális javakat, tárgyi eszközöket a bekerülési értéken kell kimutatni, csökkentve az elszámolt terv szerinti és terven felüli értékcsökkenéssel, növelve a terven felüli értékcsökkenés visszaírt összegével.

A szabályzat hatálya alatti szervezetek nem élnek az értékhelyesbítés lehetőségével.

3.2. Koncesszióba, vagyonkezelésbe adott eszközök értékelése

A mérlegben a koncesszióba, vagyonkezelésbe adott eszközöket a bekerülési értéken kell kimutatni, elkülönítve azok értékcsökkenését, értékvesztését és értékhelyesbítését. A koncesszióba, vagyonkezelésbe adott eszközök után a terven felüli értékcsökkenést a koncesszió jogosultja illetve a vagyonkezelő adatszolgáltatása alapján kell megállapítani.

A szabályzat hatálya alatti szervezetek nem élnek az értékhelyesbítés lehetőségével.

3.3. Részesedések, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok értékelése

A mérlegben a részesedéseket, tartós hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat a bekerülési értéken kell kimutatni, csökkentve az elszámolt értékvesztéssel, növelve az értékvesztés visszaírt összegével.

A mérlegben az értékpapírok között kimutatott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírt a bekerülési értéken lehet kimutatni mindaddig, amíg a kibocsátó a lejáratkor, a beváltáskor várhatóan a névértéket és a felhalmozott kamatot megfizeti.

A szabályzat hatálya alatti szervezetek nem élnek az értékhelyesbítés lehetőségével.

3.4. Vásárolt készletek értékelése

A mérlegben a vásárolt készleteket a mérleg fordulónapján használatba nem vett vásárolt készletek bekerülési értékén kell kimutatni, csökkentve a már elszámolt értékvesztéssel, növelve az értékvesztés visszaírt összegével.

3.5. Saját termelés, befejezetlen termelés, félkész termékek késztermékek, növedék, hízó és egyéb állatok értékelése

A mérlegben a befejezetlen termelést, félkész termékeket, késztermékeket, növedék-, hízó- és egyéb állatokat a bekerülési értéken kell kimutatni, csökkentve az elszámolt értékvesztéssel, növelve az értékvesztés visszaírt összegével.

3.6. Pénzeszközök értékelése

A mérlegben a pénzeszközöket a mérleg fordulónapján a pénztárban lévő (az utolsó pénztárbizonylaton szereplő), a fizetési számlához kapcsolódó utolsó éves számlakivonatban szereplő értéken kell kimutatni, csökkentve az esetlegesen elszámolt értékvesztéssel, növelve az értékvesztés visszaírt összegével.

3.7. Aktív időbeli elhatárolások értékelése

A mérlegben az aktív időbeli elhatárolásokat és a forrásokat a könyv szerinti értéken kell kimutatni.

4. A mérlegben szereplő források értékelésének általános szabályai

A mérlegben

- a saját tőkét,
- a kötelezettséget – külföldi pénzürtékre szóló kötelezettségek kivételével –,
- a passzív időbeli elhatárolásokat

könyv szerinti értéken kell kimutatni.

A külföldi pénzürtékre szóló kötelezettségek mérlegértékét az Áhsz. 20. § (3) és (4) bekezdése szerinti devizaárfolyamon átszámított forintértéken kell meghatározni.

5. A mérlegben szereplő egyes források értékelése

5.1. Saját tőke

A mérlegben a saját tőkén belül kell kimutatni a nemzeti vagyon induláskori értékét, a nemzeti vagyon változásait, az egyéb eszközök induláskori értékét, a felhalmozott eredményt, az eszközök értékhelyesbítésének forrását és a mérleg szerinti eredményt. A mérlegben a nemzeti vagyon induláskori értékeként a 2014. január 1-jén meglévő, a nemzeti vagyonba tartozó eszközök bekerülési értékének forrását (változatlan értékben!) kell kimutatni.

5.2. Kötelezettségek

5.2.1. A költségvetési évet követően esedékes kötelezettségek

A költségvetési évet követően esedékes kötelezettségeket

- a költségvetési kiadások kiemelt előirányzatai és
- a finanszírozási kiadások

szerinti tagolásban kell a mérlegben kimutatni.

A költségvetési évet követően esedékes kötelezettségek között csak a mérleg fordulónapját követően esedékes összeg mutatható ki.

A kötelezettség mérleg fordulónapja előtt esedékes összegét a költségvetési évben esedékes kötelezettségek között kell a mérlegben kimutatni.

5.2.2. A költségvetési évben esedékes kötelezettségek

A költségvetési évben esedékes kötelezettségeket

- a költségvetési kiadások kiemelt előirányzatai és
- a finanszírozási kiadások

szerinti tagolásban kell a mérlegben kimutatni.

Az áruszállításból, a szolgáltatásteljesítésből származó, **általános forgalmi adót is tartalmazó, a költségvetési évben (a mérleg fordulónapjáig) esedékes kötelezettségeket** az intézmény által elismert, számlázott összegben kell kimutatni mindaddig, amíg az nem került kiegyenlítésre, vagy egyéb módon rendezésre (pld.: elengedés, beszámítás).

Az ilyen jellegű kötelezettségek mérlegben történő szerepeltetésének nem feltétele, hogy a számla készítésének időpontja a mérleggel lezárt évben legyen.

Minden olyan számlának meg kell jelenni a mérlegben, amely a mérlegkészítés időpontjáig megérkezik intézményünkhöz, és a számlázás alapjául szolgáló teljesítés – a teljesítésigazolás szerint – a mérleggel lezárt évben megtörtént.

Nem kell a kötelezettséget a mérlegben kimutatni, ha arról a szállító, szolgáltató írásban lemond, vagy ha a kötelezettség törvényi rendelkezés alapján elévült.

Az egyéb rövidlejáratú kötelezettségeket az egyeztetett könyv szerinti értékben, illetve a név szerinti analitikus nyilvántartásban szereplő összeggel megegyező értéken kell a mérlegben szerepeltetni.

5.3. Kötelezettség jellegű sajátos elszámolások

A kötelezettség jellegű sajátos elszámolások között kell elszámolni jellemzően

- a kapott előlegeket az előleggel történő elszámolásig, visszatérítéséig,
- a nettó finanszírozása során a forgótőke elszámolását, visszapótlását annak felhasználásáig a Kincstárnál,
- a nemzeti vagyona tartozó befektetett eszközökkel kapcsolatos kötelezettség jellegű sajátos elszámolásokat, ezen belül a vagyonkezelésbe vett eszközökkel kapcsolatos visszapótlási kötelezettséget a vagyonkezelőnél a visszapótlási kötelezettség megszűnéséig vagy pénzben történő teljesítésének megállapításáig,
- a gazdasági társaságok alapítása, jegyzett tőkéjének emelése során a létesítő okiratban vagy annak módosításában szerepeltetett, de a társaság rendelkezésére még nem bocsátott nem pénzbeli vagyoni hozzájárulásokat az átadás időpontjáig,
- a letétre, megőrzésre, fedezetkezelésre átvett pénzeszközöket, valamint a szerződés megerősítésével, szerződésszegéssel kapcsolatban nem véglegesen kapott pénzbiztosítékokat - így különösen foglaló, kötbér - a kapott pénzeszköz

- visszaadásáig vagy bevételként történő elszámolásáig,
- az egyéb sajátos kötelezettség jellegű sajátos elszámolásokat,

Az egyéb kötelezettség jellegű sajátos elszámolásokat az egyeztetett könyv szerinti értéken kell a mérlegben szerepeltetni.

5.4. Passzív időbeli elhatárolások

A mérlegben a passzív időbeli elhatárolásokon belül kell kimutatni az eredményszemléletű bevételek passzív időbeli elhatárolását, a költségek, ráfordítások passzív időbeli elhatárolását és a halasztott eredményszemléletű bevételeket az Áhsz. 14 §. (12)-(13) bekezdése szerint, melyet az egyeztetett könyv szerinti értéken, illetve az analitikus nyilvántartásban szereplő összeggel megegyező értéken kell a mérlegben szerepeltetni.

6. Az egyidejűleg beszerzett, azonos beszerzési árhoz tartozó, azonos paraméterekkel rendelkező, egyidejűleg használatba vett tárgyi eszközök, értékpapírok, készletek nyilvántartásának rendje

Az Áhsz. 20. § (2) bekezdésében foglaltak alapján az egyidejűleg beszerzett, azonos beszerzési árhoz tartozó, azonos paraméterekkel rendelkező, egyidejűleg használatba vett

- tárgyi eszközöket,
- értékpapírokat,
- készleteket

csoportosan is nyilván lehet tartani.

A hivatkozott jogszabályban biztosított választási lehetőséggel élve a szabályzat hatálya alá tartozó szervezetek az Áhsz. 20. § (2) bekezdésben felsorolt és az ott megfogalmazott feltételeknek megfelelő eszközöket csoportosan tartja nyilván.

A csoportosan nyilvántartott eszközök esetén az értékelést külön-külön, csoportonként kell elvégezni. A csoportos értékelést addig lehet alkalmazni, amíg az egyedi eszköz nyilvántartási értékében elkülönült változás nem következik be.

7. A vagyoni értékű jog, szellemi termék, tárgyi eszközök, valamint a tulajdoni részesedést jelentő befektetés értékhelyesbítésének általános szabálya

Amennyiben a tevékenységet tartósan szolgáló vagyoni értékű jog, szellemi termék, tárgyi eszköz (kivéve a beruházásokat, a beruházásra adott előlegeket), a tulajdoni részesedést jelentő befektetés piaci értéke **jelentősen meghaladja** az adott eszköznek a terven felüli értékcsökkenés, illetve az értékvesztés visszairása utáni könyvszerinti (bekerülési) értékét, a szabályzat hatálya alá tartozó államháztartási szervezetek **nem kívánnak élni a - Szt. 57.§ (3), valamint az Áhsz. 19. § (2) bekezdésében biztosított - piaci értékre történő átértékelésének lehetőségével.**

8 . Az eszközök értékcsökkenése

Az eszközök értékcsökkenésének elszámolása történhet:

- az általános szabályok szerint, azaz a terv szerinti értékcsökkenés szerint, valamint
- a terven felüli értékcsökkenés alkalmazásával.

A terv szerinti értékcsökkenés – értékcsökkenés elszámolása az általános szabályok szerint

A Korm. rendelet 17. § (1) bekezdése alapján

- az immateriális javak,
- a tárgyi eszközök

után terv szerinti értékcsökkenést kell elszámolni.

Az adott eszközökre vonatkozó leírást

- a rendeltetésszerű használatbavételtől,
- üzembe helyezéstől

kell alkalmazni.

Az üzembe helyezést hitelt érdemlően – a számviteli politikában előírt üzembe-helyezési okmányokkal - dokumentálni kell.

Terv szerinti értékcsökkenést a már rendeltetésszerűen használatba vett, üzembe helyezett immateriális javak, tárgyi eszközök után kell elszámolni addig, amíg azokat rendeltetésüknek megfelelően használják.

Az értékcsökkenés elszámolása és a maradvány érték

A Szt. 52. § (1) bekezdése, valamint a Kormányrendelet 17. § (4) bekezdése figyelembe vételével

- az immateriális javak és
- a tárgyi eszközök esetében

meg kell határozni a hasznos élettartam végén várható maradványértéket.

A 25 millió forint bekerülési érték alatti gépek, berendezések, felszerelések, járművek terv szerinti értékcsökkenése megállapítása során nem lehet maradványértéket meghatározni.

Az értékcsökkenés elszámolásának időszakai

Az értékcsökkenést negyedévenként, a tényleges használatnak megfelelően, időarányosan kell elszámolni.

Az értékcsökkenés elszámolásánál alkalmazandó leírási kulcsok, az értékcsökkenés megállapítása

Az immateriális javakra vonatkozó értékcsökkenési leírás

Az immateriális javakra alkalmazandó értékcsökkenési leírás - a Kormányrendelet 17. § (2a) bekezdése alapján:

- vagyoni értékű jogoknál 16 % (illetve a tervezett használati idő alapján megállapított lineáris kulcs - melyre vonatkozó választási lehetőséget a számviteli politika tartalmazza)
- szellemi termékeknél 33 %.

A tárgyi eszközökre vonatkozó értékcsökkenési leírás

A tárgyi eszközök terv szerinti értékcsökkenését - a Kormányrendelet 17. § (3) bekezdése alapján - a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 2. számú mellékletében meghatározottak szerint kell elszámolni. Az ingatlanokhoz kapcsolódó vagyoni értékű jogok terv szerinti értékcsökkenésének leírási

kulcsa azonos annak az ingatlanok a leírási kulcsával, amelyhez az adott vagyoni értékű jog kapcsolódik.

A leírási kulcsok

	Leírási kulcs
I. Épületek	
Épület hosszú élettartamú szerkezetből	2,0 %
Épület közepes élettartamú szerkezetből	3,0 %
Épület rövid élettartamú szerkezetből	6,0 %
II. Építmények Ipari építmény	2,0 %
Mezőgazdasági építmény	3,0 %
ebből: önálló támrendszer	15,0 %
Melioráció	10,0 %
Elektromos vezeték, ideértve a távközlési hálózat vezetékeit is	8,0%
Idegen (bérelt) ingatlanon végzett beruházás	6,0%
Hulladékártató	20,0 %
Minden egyéb építmény	2,0 %
III. Gépek, berendezések felszerelések	
a) csoport - részletesen lásd 1996. évi LXXXI. törvény 2. számú melléklet	33 %
b) csoport - részletesen lásd 1996. évi LXXXI. törvény 2. számú melléklet	20 %
c) csoport - részletesen lásd 1996. évi LXXXI. törvény 2. számú melléklet	14,5 %

Az értékcsökkenés elszámolásának tilalma

Nem számolható el terv szerinti értékcsökkenés:

- a földterületnél,
- a teleknél (a bányaművelésre, veszélyes hulladék tárolására igénybe vett földterület, telek kivételével),
- az erdőnél,
- a képzőművészeti alkotásnál, -
- a régészeti leletnél,
- az üzembe nem helyezett beruházásnál,
- a már teljesen (0-ig) leírt immateriális javaknál,
- a már teljesen (0-ig) leírt tárgyi eszközöknél,
- azoknál az eszközöknél, melyek a tervezett maradványértéket elérték.

Nem szabad terv szerinti értékcsökkenést elszámolni az olyan egyéb eszközöknél (többek között az olyan kép- és hangarchívumnál, műemléki védettségű épületnél, egyéb gyűjteménynél), amely értékéből a használat során sem veszít, illetve amelynek értéke - különleges helyzetéből, egyedi mivoltából adódóan - évről évre nő.

A kisértékű immateriális javak és tárgyi eszközök értékcsökkenése

A kisértékű immateriális javak és tárgyi eszközök bekerülési értéke (a tárgyi eszközök esetében az üzembe helyezést) a használatba vételt követően, legkésőbb a negyedéves zárlat során a terv szerinti és a terven felül értékcsökkenés elszámolása során terv szerinti értékcsökkenésként egy összegben elszámolandó.

Terven felüli értékcsökkenés elszámolása

Terven felüli értékcsökkenést nem kell elszámolni az immateriális javakra és tárgyi eszközökre addig, amíg azokat az Önkormányzat a számviteli politikájában meghatározott leírási kulcsok alapján számított teljes időtartam alatt használja.

Terven felüli értékcsökkenést kell az immateriális jószágnál, a tárgyi eszköznél elszámolni akkor, ha

a) az immateriális jószág, a tárgyi eszköz (ideértve a beruházást is) értéke tartósan lecsökken, mert az immateriális jószág, a tárgyi eszköz (ideértve a beruházást is): - a tevékenység változása miatt feleslegessé vált, vagy - rendeltetésének megfelelően nem használható, illetve használhatatlan például:

- megrongálódás,
- megsemmisülés, illetve
- hiány következtében;

b) a vagyoni értékű jog a szerződés módosulása miatt csak korlátozottan vagy egyáltalán nem érvényesíthető.

A terven felüli értékcsökkenést olyan mértékig kell elvégezni, hogy az az immateriális jószág, tárgyi eszköz, használhatóságának megfelelő, a mérlegkészítéskor érvényes (ismert) piaci értéken szerepeljen a mérlegben.

Amennyiben:

- az immateriális jószágnál,
- a tárgyi eszköznél, a piaci érték alapján meghatározott terven felüli értékcsökkenés elszámolásának okai már nem, vagy csak részben állnak fenn, az elszámolt terven felüli értékcsökkenést meg kell szüntetni, az immateriális jószágot, tárgyi eszközt piaci értékére (legfeljebb a terv szerinti értékcsökkenés figyelembevétel meghatározott nettó értékre) vissza kell értékelni.

Terven felüli értékcsökkenés elszámolásának és visszairásának szabálya

Az Áhsz. 17. § (5) bekezdése alapján **terven felüli értékcsökkenési leírást** kell az immateriális jószágnál, a tárgyi eszköznél elszámolni akkor, ha

- a) az immateriális jószág, a tárgyi eszköz (ideértve a beruházást is) értéke tartósan lecsökken, mert az immateriális jószág, a tárgyi eszköz (ideértve a beruházást is) a tevékenység változása miatt feleslegessé vált, vagy megrongálódás, megsemmisülés, illetve hiány következtében rendeltetésének megfelelően nem használható, illetve használhatatlan;
- b) a vagyoni értékű jog a szerződés módosulása miatt csak korlátozottan vagy egyáltalán nem érvényesíthető.

A **terven felüli értékcsökkenés visszairására** vonatkozó szabályokat az Áhsz. 19. § (1) bekezdése rögzíti.

A tárgyi eszközök terven felüli értékcsökkenésének meghatározásához és annak visszairásához biztosítani kell az adatok összegyűjtését, az információk feldolgozását, valamint a terven felüli értékcsökkenési leírására és annak visszairására vonatkozó javaslat elkészítését.

A terven felüli értékcsökkenés, valamint annak visszairására vonatkozó javaslat elkészítésének határideje a tárgynegyedvet követő hónap utolsó napja.

A terven felüli értékcsökkenés, valamint annak visszairására vonatkozó javaslat elkészítéséért a Gazdasági Iroda vezetője felelős.

A terven felüli értékcsökkenést és annak visszairását a Jegyző hagyja jóvá.

Az Áhsz. 21.§ (2) bekezdése alapján a koncesszióba, vagyonkezelésbe adott eszközök után a terven felüli értékcsökkenést a koncesszió jogosultja, a vagyonkezelő adatszolgáltatása alapján kell megállapítani.

9. A követelések könyvviteli mérlegben kimutatott értéke

Az Áhsz. 13. § (5) bekezdése alapján a mérlegben a követelések között az egységes rovatrend szerinti rovatokhoz kapcsolódóan vezetett nyilvántartási számlákon nyilvántartott követeléseket kell kimutatni mindaddig, amíg azokat

- pénzügyileg vagy egyéb módon nem rendezték,
- az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (továbbiakban: Áht.) 97. §-a szerint el nem engedték, vagy
- behajthatatlan követelésként le nem írták.

A mérlegben a követelést az elfogadott, elismert összegben, illetve az Szt., és a jelen értékelési szabályzat alapján elszámolt értékvesztéssel csökkentett, az értékvesztés visszaírt összegével növelt könyv szerinti értéken kell kimutatni.

Behajthatatlan követelést a könyvviteli mérlegben nem lehet kimutatni, azt az Áhsz. 26. § (11) bekezdés alapján a különféle egyéb ráfordítások között el kell számolni.

Behajthatatlan követelés a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Szt.) 3. § (4) bekezdés 10. pont a)-g) alpontja szerinti követelés azzal az eltéréssel, hogy nem tekinthető behajthatatlannak a követelés, ha a végrehajtás közvetlenül nem vezetett eredményre és a végrehajtást szüneteltetik,

Behajthatatlan követelés az a követelés,

- a) amelyre az adós ellen vezetett végrehajtás során nincs fedezet, vagy a talált fedezet a követelést csak részben fedezi (amennyiben a végrehajtás közvetlenül nem vezetett eredményre és a végrehajtást szüneteltetik, az óvatosság elvéből következően a behajthatatlanság - nemleges foglalási jegyzőkönyv alapján - vélelmezhető),
- b) amelyet a hitelező a csődeljárás, a felszámolási eljárás, az önkormányzatok adósságrendezési eljárása során egyezségi megállapodás keretében elengedett,
- c) amelyre a felszámoló által adott írásbeli igazolás (nyilatkozat) szerint nincs fedezet,
- d) amelyre a felszámolás, az adósságrendezési eljárás befejezésekor a vagyonfelosztási javaslat szerinti értékben átvett eszköz nem nyújt fedezetet,
- e) amelyet eredményesen nem lehet érvényesíteni, amelynél a fizetési meghagyásos eljárással, a végrehajtással kapcsolatos költségek nincsenek arányban a követelés várhatóan behajtható összegével (a fizetési meghagyásos eljárás, a végrehajtás veszteséget eredményez vagy növeli a veszteséget), amelynél az adós nem lelhető fel, mert a megadott címen nem található és a felkutatása „igazoltan” nem járt eredménnyel,

- f) amelyet bíróság előtt érvényesíteni nem lehet,
- g) amely a hatályos jogszabályok alapján elévült.

A behajthatatlanság tényét és a behajthatatlannak minősített követelés összegét bizonyítani (dokumentálni) kell.

A behajthatatlan követelés leírására vonatkozó javaslat elkészítéséért a Gazdasági Iroda vezetője felelős.

A behajthatatlan követelés leírására vonatkozó javaslatot a Jegyző hagyja jóvá.

10 . Az eszközök értékvesztése **Az értékvesztés elszámolásának, visszairásának feltételrendszere**

Az értékvesztés kimutatásának és elszámolásának célja, hogy a befektetett eszközök és a forgóeszközök kimutatott értéke a valóságnak megfeleljen, azaz ne csak a bekerülési értéket mutassa, hanem:

- az elszámolt értékvesztéssel, illetve
 - indokolt esetben az értékvesztés visszairásával
- közelítsen a piaci értékhez.

Az év végi értékelés során meg kell határozni az érintett eszközök mérlegkészítéskori piaci értékét.

Értékvesztés az alábbi vagyoni kört érintheti:

- tulajdoni részesedést jelentő befektetések,
- hitelviszonyt megtestesítő egy évnél hosszabb lejáratú értékpapírok,
- készletek,
- követelések (ide értve a vevőkkel, adósokkal, hitelintézetekkel, pénzügyi vállalkozásokkal szembeni követeléseket, a kölcsönként, előlegként adott összegeket).

A piaci érték meghatározásakor az egyes vagyoni csoportoknál eltérő szempontokat, tényeket kell figyelembe venni.

A tulajdoni részesedést jelentő befektetéseknél, valamint a hitelviszonyt megtestesítő, egy évnél hosszabb lejáratú értékpapíroknál - függetlenül attól, hogy azok a forgóeszközök, illetve a befektetett pénzügyi eszközök között szerepelnek -, továbbá a készleteknél, a követeléseknél (ide értve a vevőkkel, adósokkal, a hitelintézetekkel, pénzügyi vállalkozásokkal szembeni követeléseket, a kölcsönként, az előlegként adott összegeket) - a számviteli törvény 54-56. §-a szerint – megállapított:

- értékvesztés a saját tőkét csökkenti,
- az értékvesztés visszairása a saját tőkét növeli.

A követeléseknél az értékvesztés elszámolása nem minősül követelés elengedésnek, illetve törlésnek.

Az értékvesztés elszámolását és annak visszairását a költségvetési év mérlegfordulónapjára vonatkozó értékelés keretében kell elvégezni.

Az értékvesztés elszámolása során a jelentős összeg tartalmát a Kormányrendelet 18. § (2) bekezdésének megfelelően a Számviteli politika tartalmazza.

10.1. Gazdasági társaságban lévő tulajdoni részesedést jelentő befektetések

Az Szt. 54-56. §-ában, valamint az Áhsz. 18. §-ában előírt szabályok szerint a gazdasági társaságban lévő tulajdoni részesedést jelentő befektetéseknél – függetlenül attól, hogy az a forgóeszközök, illetve a befektetett pénzügyi eszközök között szerepel – értékvesztést kell elszámolni a befektetés könyv szerinti értéke és piaci értéke közötti – veszteségjellegű – különbözet összegében, ha ez a különbözet

- tartósnak mutatkozik és
- jelentős összegű.

A gazdasági társaságban lévő tulajdoni részesedést jelentő befektetésnél - függetlenül attól, hogy az a forgóeszközök, illetve a befektetett pénzügyi eszközök között szerepel - értékvesztést kell elszámolni - a befektetés könyv szerinti értéke és piaci értéke közötti veszteségjellegű - különbözet összegében, ha ez a különbözet tartósnak mutatkozik és jelentős összegű.

A befektetés piaci értéke meghatározásakor figyelembe kell venni:

- a gazdasági társaság tartós piaci megítélését, a piaci megítélés tendenciáját, a befektetés (felhalmozott) osztalékkal csökkentett tőzsdei, tőzsdén kívüli árfolyamát, annak tartós tendenciáját,
- a megszűnő gazdasági társaságnál a várhatóan megtérülő összeget,
- a gazdasági társaság saját tőkéjéből a befektetésre jutó részt.

Amennyiben a befektetésnek az előző bekezdés figyelembevételével meghatározott, mérlegkészítéskori piaci értéke jelentősen és tartósan magasabb, mint a befektetés könyv szerinti értéke, a különbözettel a korábban elszámolt értékvesztést visszairással csökkenteni kell. Az értékvesztés visszairásával a befektetés könyv szerinti értéke nem haladhatja meg a beszerzési értéket.

A gazdasági társaságban lévő tulajdoni részesedést jelentő befektetések értékvesztésének elszámolásánál figyelembe kell venni az Áhsz. 18. § (2) bekezdésében leírtakat, miszerint:

„A nemzeti vagyonba tartozó befektetett eszközök és forgóeszközök között kimutatott részesedések, értékpapírok, a készletek és a követelések értékvesztésének elszámolása során akkor kell a különbözetet jelentős összegűnek tekinteni, ha az értékvesztés összege meghaladja a bekerülési érték 10%-át, de legalább a százezer – tulajdonosi joggyakorló szervezeteknél a részesedések, értékpapírok esetén a tízmillió – forintot.”

A különbözet akkor tekinthető tartósnak, ha az legalább egy évig/egy éve fennáll.

A gazdasági társaságban lévő tulajdoni részesedést jelentő befektetések piaci értékének meghatározásakor figyelembe kell venni:

- a gazdasági társaság tartós piaci megítélését, a piaci megítélés tendenciáját, a befektetés (felhalmozott) osztalékkal csökkentett tőzsdei, tőzsdén kívüli árfolyamát, annak tartós tendenciáját,
- a megszűnő gazdasági társaságnál a várhatóan megtérülő összeget,
- a gazdasági társaság saját tőkéjéből a befektetésre jutó részt, külföldi pénzügyi értékre szóló befektetés esetén az Szt. 60. §, valamint az Áhsz. 20. § szerinti, a költségvetési év mérleg fordulónapjára vonatkozó devizaárfolyamon átszámított forintértéken.

Amennyiben a befektetésnek a mérleg-készítéskori piaci értéke jelentősen magasabb, mint a befektetés könyv szerinti értéke, a különbözettel a korábban elszámolt értékvesztést visszairással csökkenteni kell. Az értékvesztés visszairásával a befektetés könyv szerinti értéke nem haladhatja meg az Áhsz. 15. § szerinti beszerzési értéket.

Azoknál a tételeknél, ahol az előző évben már el lett számolva értékvesztés, de annak mértéke nem éri el tárgyévi értékvesztés összegét, akkor a tárgyévi elszámolandó értékvesztés összegének meghatározása során figyelembe kell venni a már elszámolt értékvesztést és **csak a különbözetet kell tárgyévi értékvesztésként elszámolni!**

A felülvizsgálat során tett megállapításokról írásos dokumentumot (pld. feljegyzés, jegyzőkönyv) kell készíteni.

Az írásos dokumentumban rögzíteni kell az értékvesztés okát, mértékét.

Az értékvesztés, valamint annak visszairására vonatkozó javaslat elkészítésének határideje a tárgyévet követő év: április 20.

Az értékvesztésre, valamint annak visszairására vonatkozó **javaslat elkészítéséért** a Gazdasági Iroda vezetője felelős.

Az értékvesztésre, valamint annak visszairására vonatkozó **javaslat jóváhagyására** a Jegyző jogosult.

10.2. Hitelviszonyt megtestesítő, egy évnél hosszabb lejáratú értékpapírok

A hitelviszonyt megtestesítő, egy évnél hosszabb lejáratú értékpapíroknál – függetlenül attól, hogy azok a forgóeszközök, illetve a befektetett pénzügyi eszközök között szerepelnek – értékvesztést kell elszámolni, ha a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír könyv szerinti értéke és – (felhalmozott) kamatot nem tartalmazó – piaci értéke közötti különbözet

- veszteségjellegű,
- tartósnak mutatkozik és
- jelentős összegű.

A hitelviszonyt megtestesítő, egy évnél hosszabb lejáratú értékpapírok – függetlenül attól, hogy azok a forgóeszközök, illetve a befektetett pénzügyi eszközök között szerepelnek – értékvesztésének elszámolásánál figyelembe kell venni az Áhsz. 18. § (2) bekezdésében leírtakat, miszerint:

„A nemzeti vagyona tartozó befektetett eszközök és forgóeszközök között kimutatott részesedések, értékpapírok, a készletek és a követelések értékvesztésének elszámolása során akkor kell a különbözetet jelentős összegűnek tekinteni, ha az értékvesztés összege meghaladja a bekerülési érték 10%-át, de legalább a százezer – tulajdonosi joggyakorló szervezeteknél a részesedések, értékpapírok esetén a tízmillió – forintot.”

A különbözet akkor tekinthető tartósnak, ha az legalább egy évig/egy éve fennáll.

A hitelviszonyt megtestesítő, egy évnél hosszabb lejáratú értékpapírok – függetlenül attól, hogy azok a forgóeszközök, illetve a befektetett pénzügyi eszközök között szerepelnek – piaci értéke meghatározásakor figyelembe kell venni:

- az értékpapír (felhalmozott) kamattal csökkentett tőzsdei, tőzsdén kívüli

- árfolyamát, piaci értékét, annak tartós tendenciáját,
- az értékpapír kibocsátójának piaci megítélését, a piaci megítélés tendenciáját, azt, hogy a kibocsátó a lejáratkor, a beváltáskor a névértéket (és a felhalmozott kamatot) várhatóan megfizeti-e, illetve milyen arányban fizeti majd meg.

Amennyiben a hitelviszonyt megtestesítő, egy évnél hosszabb lejáratú értékpapírok – függetlenül attól, hogy azok a forgóeszközök, illetve a befektetett pénzügyi eszközök között szerepelnek – mérleg-készítéskori piaci értéke jelentősen magasabb, mint a könyv szerinti értéke, a különbözettel a korábban elszámolt értékvesztést visszairással csökkenteni kell.

Az értékvesztés visszairásával az értékpapír könyv szerinti értéke nem haladhatja meg az Áhsz. 15. § szerinti beszerzési értéket, illetve ha a beszerzési érték magasabb a névértéknél (névérték felett vásárolt értékpapírnál), az értékvesztés visszairásával az értékpapír könyv szerinti értéke nem haladhatja meg az adott értékpapír névértékét.

Azoknál a tételeknél, ahol az előző évben már el lett számolva értékvesztés, de annak mértéke nem éri el tárgyévi értékvesztés összegét, akkor a tárgyévi elszámolandó értékvesztés összegének meghatározása során figyelembe kell venni a már elszámolt értékvesztést és csak a különbözetet kell tárgyévi értékvesztésként elszámolni!

A felülvizsgálat során tett **megállapításokról írásos dokumentumot** (pld. feljegyzés, jegyzőkönyv) **kell készíteni.**

Az írásos dokumentumban rögzíteni kell az értékvesztés okát, mértékét.

Az értékvesztés, valamint annak visszairására vonatkozó javaslat elkészítésének határideje a tárgyévet követő év: április 20.

Az értékvesztésre, valamint annak visszairására vonatkozó javaslat elkészítéséért a Gazdasági Iroda vezetője felelős.

Az értékvesztésre, valamint annak visszairására vonatkozó javaslat jóváhagyására a Jegyző jogosult.

10.3. Követelések

Az Szt. 54-56. §-ában, valamint az Áhsz. 18. §-ában előírt szabályok szerint a követelések minősítése alapján

- a költségvetési év mérleg-fordulónapján fennálló és
- a mérlegkészítés időpontjáig pénzügyileg nem rendezett követelésnél (ideértve a hitelintézetekkel, pénzügyi vállalkozásokkal szembeni követeléseket, a kölcsönként, az előlegként adott összegeket, továbbá a bevételek aktív időbeli elhatárolása között lévő követelésjellegű tételeket is)

értékvesztést kell elszámolni – a mérlegkészítés időpontjában rendelkezésre álló információk alapján – a követelés könyv szerinti értéke és a követelés várhatóan megtérülő összege közötti - veszteségjellegű - különbözet összegében, ha ez a **különbözet tartósan mutatkozik, és jelentős összegű.**

A vevő, az adós minősítése alapján a költségvetési év mérlegfordulónapján fennálló és a mérlegkészítés időpontjáig pénzügyileg nem rendezett követeléseknél **értékvesztést kell elszámolni:**

- a követelések könyv szerinti értéke és
 - a követelések várhatóan megtérülő összege közötti veszteségjellegű különbözet összegében, ha ez a különbözet tartósnak mutatkozik és jelentős összegű.
 Az értékelést a mérlegkészítés időpontjában rendelkezésre álló információk alapján kell végezni.

A követelések alatt kell érteni:

- a követeléseket,
- a hitelintézetekkel, pénzügyi vállalkozásokkal szembeni követeléseket,
- a kölcsönként, a beruházási előlegként adott összegeket is, továbbá
- a bevételek aktív időbeli elhatárolása között lévő követelésjellegű tételeket.

A követelések értékelési elvei Az Önkormányzat a Kormányrendelet 50. § (2) bekezdése alapján köteles meghatározni a követelések év végi értékelési elveit.

A követelések értékelési elveinek meghatározásakor figyelembe kell venni a mérleg struktúrája szerinti követeléseket, valamint azt, hogy az adott követelésre lehet-e elszámolni értékvesztést, vagy sem:

	Értékvesztés elszámolható	Értékvesztés nem számolható el
091. Követelések működési célú támogatások bevételei államháztartáson belülről		Korm. rendelet 18. § (7)
092. Követelések felhalmozási célú támogatások bevételeire államháztartáson belülről		Korm. rendelet 18. § (7)
093. Követelések közhatalmi bevételekre	igen	
094. Követelések működési bevételekre	igen	
095. Követelések felhalmozási bevételekre	igen	
096. Követelések működési célú átvett pénzeszközre	igen	
097. Követelések felhalmozási célú átvett pénzeszközre	igen	
098. Követelések finanszírozási bevételekre	igen	

A 091. Követelések működési célú támogatások bevételeire államháztartáson belül értékelése

A Kormányrendelet 18. § (7) bekezdése alapján az ide tartozó követelésekre (így az önkormányzatok működési támogatásaira, működési célú visszatérítendő támogatásokra, kölcsönök visszatérülésére államháztartáson belül stb.) nem lehet értékvesztést elszámolni.

A 092. Követelések felhalmozási célú támogatások bevételeire államháztartáson belül értékelése A Kormányrendelet 18. § (7) bekezdése alapján az ide tartozó követelésekre (így a felhalmozási célú önkormányzati támogatások, felhalmozási célú visszatérítendő támogatások, kölcsönök visszatérülése államháztartáson belül stb.) nem lehet értékvesztést elszámolni.

A 093. Közhatalmi bevételekre vonatkozó követelések értékelése A közhatalmi bevételekre vonatkozó követelések értékelési elvei

a) A közhatalmi bevételeket a települési önkormányzatok hatáskörébe tartozó adók és adók módjára behajtandó köztartozások nyilvántartásáról, kezeléséről, és elszámolásáról

szóló 13/1991. (V. 21.) PM rendeletben előírt zárási összesítőben szereplő hátralékokat kell figyelembe venni.

b) A közhatalmi bevételeknél az értékvesztést az alábbi értékelési eljárások alkalmazásával lehet megállapítani:

- a számviteli törvény 55. § (1) bekezdését alkalmazva, egyedi értékeléssel a 100.000 Ft értékhatárt meghaladó követelések esetében,

- a számviteli törvény 55. § (2) bekezdését alkalmazva, együttes minősítéssel a 100.000 Ft értékhatárt meg nem haladó (ún.: adósonként, vevőnként kisösszegű) követelések esetében,

- a Kormányrendelet 18. § (3) bekezdését alkalmazva, egyszerűsített (csoportosított) értékelési eljárással.

Az Önkormányzat a számviteli politikájában úgy döntött, hogy élni kíván a Kormányrendelet 18. § (3) bekezdése szerinti egyszerűsített értékelési eljárás lehetőségével, ezért a közhatalmi bevételek tekintetében ezzel az eljárással határozza meg az értékvesztést.

A 094. Működési bevételekre vonatkozó követelések értékelése

A működési bevételekre vonatkozó követelések értékelési elvei

a) A működési bevételek körébe tartozó adók módjára behajtandó köztartozások értékelési elvei

A működési bevételek körébe tartozó az adók módjára behajtandó köztartozásokat a települési önkormányzatok hatáskörébe tartozó adók és adók módjára behajtandó köztartozások nyilvántartásáról, kezeléséről és elszámolásáról szóló 13/1991. (V. 21.) PM rendeletben előírt zárási összesítőben szereplő hátralékokat kell figyelembe venni. Az Önkormányzat a számviteli politikájában úgy döntött, hogy élni kíván a Kormányrendelet 18. § (3) bekezdése szerinti egyszerűsített értékelési eljárás lehetőségével, ezért e követelések tekintetében ezzel az eljárással határozza meg az értékvesztést.

b) Az a) pontba nem tartozó működési bevételek

ba) Az a) pontba nem tartozó működési bevételek esetében a rendelkezésre álló nyilvántartási számlákon kimutatott - nem teljesített - követeléseket kell figyelembe venni.

bb) A működési bevételek tekintetében az értékvesztést az alábbi értékelési eljárások alkalmazásával lehet megállapítani

- a számviteli törvény 55. § (1) bekezdését alkalmazva, egyedi értékeléssel a 100.000 Ft értékhatárt meghaladó követelések esetében,

- a számviteli törvény 55. § (2) bekezdését alkalmazva, együttes minősítéssel a 100.000 Ft értékhatárt meg nem haladó (ún.: adósonként, vevőnként kisösszegű) követelések esetében.

A 095. Felhalmozási bevételekre vonatkozó követelések értékelése

A felhalmozási bevételekre vonatkozó követelések értékelési elvei:

a) A felhalmozási bevételek körébe tartozó adók módjára behajtandó köztartozások értékelési elvei A felhalmozási bevételek körébe tartozó az adók módjára behajtandó köztartozásokat a települési önkormányzatok hatáskörébe tartozó adók és adók módjára behajtandó köztartozások nyilvántartásáról, kezeléséről, és elszámolásáról szóló 13/1991. (V. 21.) PM rendeletben előírt zárási összesítőben szereplő hátralékokat kell figyelembe venni. Az Önkormányzat a számviteli politikájában úgy döntött, hogy élni kíván a Kormányrendelet 18. § (3) bekezdése szerinti egyszerűsített értékelési eljárás

lehetőségével, ezért e követelések tekintetében ezzel az eljárással határozza meg az értékvesztést.

b) Az a) pontba nem tartozó felhalmozási bevételek

ba) Az a) pontba nem tartozó felhalmozási bevételek esetében a rendelkezésre álló nyilvántartási számlákon kimutatott - nem teljesített - követeléseket kell figyelembe venni.

bb) A felhalmozási bevételek tekintetében az értékvesztést az alábbi értékelési eljárások alkalmazásával lehet megállapítani

- a számviteli törvény 55. § (1) bekezdését alkalmazva, egyedi értékeléssel a 100.000 Ft értékhatárt meghaladó követelések esetében,

- a számviteli törvény 55. § (2) bekezdését alkalmazva, együttes minősítéssel a 100.000 Ft értékhatárt meg nem haladó (ún.: adósonként, vevőnként kisösszegű) követelések esetében.

A 096. Működési célú átvett pénzeszközökre vonatkozó követelések értékelése

A működési célú átvett pénzeszközökre vonatkozó követelések értékelési elvei:

a) A működési célú átvett pénzeszközök esetében a nyilvántartási számlákon kimutatott - nem teljesített - követeléseket kell figyelembe venni.

b) A működési célú átvett pénzeszközök tekintetében az értékvesztést az alábbi értékelési eljárások alkalmazásával lehet megállapítani

- a számviteli törvény 55. § (1) bekezdését alkalmazva, egyedi értékeléssel a 100.000 Ft értékhatárt meghaladó követelések esetében,

- a számviteli törvény 55. § (2) bekezdését alkalmazva, együttes minősítéssel a 100.000 Ft értékhatárt meg nem haladó (ún.: adósonként, vevőnként kisösszegű) követelések esetében.

A 097. Felhalmozási célú átvett pénzeszközökre vonatkozó követelések értékelése

A felhalmozási célú átvett pénzeszközökre vonatkozó követelések értékelési elvei:

a) A felhalmozási célú átvett pénzeszközök esetében a nyilvántartási számlákon kimutatott - nem teljesített - követeléseket kell figyelembe venni.

b) A felhalmozási célú átvett pénzeszközök tekintetében az értékvesztést az alábbi értékelési eljárások alkalmazásával lehet megállapítani

- a számviteli törvény 55. § (1) bekezdését alkalmazva, egyedi értékeléssel a 100.000 Ft értékhatárt meghaladó követelések esetében,

- a számviteli törvény 55. § (2) bekezdését alkalmazva, együttes minősítéssel a 100.000 Ft értékhatárt meg nem haladó (ún.: adósonként, vevőnként kisösszegű) követelések esetében.

A 098. Finanszírozási bevételekre vonatkozó követelések értékelése

A finanszírozási bevételekre vonatkozó követelések értékelési elvei:

a) A finanszírozási bevételek esetében a nyilvántartási számlákon kimutatott - nem teljesített - követeléseket kell figyelembe venni.

b) A finanszírozási bevételek tekintetében az értékvesztést az alábbi értékelési eljárások alkalmazásával lehet megállapítani

- a számviteli törvény 55. § (1) bekezdését alkalmazva, egyedi értékeléssel a 100.000 Ft értékhatárt meghaladó követelések esetében,

- a számviteli törvény 55. § (2) bekezdését alkalmazva, együttes minősítéssel a 100.000 Ft értékhatárt meg nem haladó (ún.: adósonként, vevőnként kisösszegű) követelések esetében.

A vagyonezelésbe adott eszközök vagyone értékelése

A vagyonezelésbe adott eszközök vagyone értékelése során a vagyonezéléssel érintett, szerv által adott információ alapján kell végezni az értékelést. Az értékelés során - a leltári dokumentumokat, valamint - a vagyonezelő által adott információkat kell elsősorban figyelembe venni.

A vagyonezelésbe adott eszközök terven felüli értékcsökkenését a vagyonezelő által rendelkezésre bocsátott írásos, hivatalos dokumentáció alapján kell nyilvántartásba venni. A vagyone értékelés során együtt kell működni a vagyonezelővel. A vagyonezelésbe adott eszközök vagyoneértékelésért a gazdasági feladatokat ellátó személy tartozik felelősséggel.

Az értékelési eljárás általános elvei megegyeznek a jelen szabályzatban a tárgyi eszközökre meghatározott elvekkel.

Az értékvesztésre, valamint annak visszairására vonatkozó javaslat elkészítéséért a Gazdasági Iroda vezetője felelős.

Az értékvesztésre, valamint annak visszairására vonatkozó javaslat jóváhagyására a Jegyző jogosult.

10.3.1. A követeléseknél alkalmazott értékelési eljárások

Az egyedi értékelés

Az értékelési eljárás alkalmazásának esetei

A követelést egyedileg kell értékelni akkor, ha

a) a követelés nem tartozik a Kormányrendelet 18. § (3) bekezdése alapján egyszerűsített értékelési eljárással érintett követelések, - azaz a közhatalmi bevételek, és adók módjára behajtandó köztartozások - közé,

b) a követelés adósonkénti, vevőnként összege meghaladja a 100.000 Forintot, mert az ennél kisebb, ún. kisösszegű követelések értékelése együttes minősítéssel történik.

Az Áhsz.18.§(3)-(6) bekezdése alapján a közhatalmi bevételekre vonatkozó követeléseket és az adók módjára behajtandó kis összegű követelések értékelése során az értékvesztés összege a kötelezettek együttes minősítése alapján egyszerűsített értékelési eljárással, azok csoportos értékelésével is meghatározható, az értékvesztést, illetve annak visszairását nem kell tételesen meghatározni.

Az egyedi értékelési eljárás alapvető szabályait a számviteli törvény 55. § (1) és (3) bekezdése határozza meg. A vevő, az adós minősítése alapján, a mérleg fordulónapján fennálló és a mérlegkészítés időpontjáig pénzügyileg nem rendezett követelésnél értékvesztést kell elszámolni, ha a követelés

- könyv szerinti értéke és

- várhatóan megtérülő összege közötti veszteség jellegű különbözet van, és ha ez a különbözet tartósnak mutatkozik és jelentős összegű.

A veszteség jellegű különbözet tartóssága és a jelentős összege tekintetében a számviteli politikában meghatározottakat kell figyelembe venni. Az egyedi értékelést az adós és vevő minősítése alapján kell elvégezni a mérlegkészítés időpontjában rendelkezésre álló információk alapján.

A minősítés szempontja

A minősítés szempontjai:

- milyen az adós fizetőképessége,
- milyen fizetési garanciák vannak.

Az adós fizetőképességének megítélési szempontjai a legjobbtól a legrosszabb felé:

- a) folyamatosan működő adós
 - folyamatosan működő, pénzügyi nehézséggel nem küzdő adós (nincs a feketelistán),
 - folyamatosan működő, pénzügyi nehézséggel küzdő adós,
- b) folyamatos működésben korlátozott adós
 - felszámolás alatt lévő adós,
 - csődeljárás alatt lévő adós,
 - végelszámolás alatt lévő adós,
 - jogutód nélkül véglegesen megszűnt adós.

Az adóssággal kapcsolatban megállapítható fizetési garanciák a legjobbtól a legrosszabb felé:

- olyan biztosíték, fizetési garancia van, amely teljes bizonyossággal érvényesíthető,
- az adósságnak ingatlan vagy ingó fedezete van, és ezek piacképesek,
- az adósságnak ingatlan vagy ingó fedezete van, de ezek piacképessége kifogásolható,
- a biztosíték, fizetési garancia az adósságnak csak egy részére vonatkozik,
- nincs fizetési garancia, biztosíték.

Az előbbi minősítési szempontokat együttesen kell érvényesíteni.

A minősítés konkrét menete:

- az adósok, vevők év végi állománya alapján rendelkezésre álló kimutatásból kell kiindulni, - a kimutatásba be kell jegyezni a mérlegkészítés napjáig már rendezett adó, illetve vevő követeléseket,
- a kimutatásból ezt követően csak azokat az adósokat kell minősíteni, melyeknél a pénzügyi rendezés nem történt meg,
- a minősítést adósonként külön-külön kell elvégezni,
- a minősítés során a köztudomású, illetve az elérhető nyilvános adatokra lehet támaszkodni (csődeljárási értesítő, cégbírószági mérleg adatok stb.).

A vevőnként, adósonként kisösszegű követelések csoportos értékelési eljárása

Az értékelési eljárás alkalmazásának eseti A követelést egyedileg kell értékelni akkor, ha

a) a követelés nem tartozik a Kormányrendelet 18. § (3) bekezdése alapján egyszerűsített értékelési eljárással érintett követelések, - azaz a közhatalmi bevételek, és adók módjára behajtandó köztartozások - közé,

b) a követelés adósonkénti, vevőnként összege nem haladja meg a 100.000 Forintot.

(Kis összegű követelés összege a Kormányrendelet 1. § 5. pontja alapján a 100.000 Forintot meg nem haladó összegű követelés.)

Az egyedi értékelési eljárás alapvető szabályait a számviteli törvény 55. § (2) bekezdése határozza meg.

A vevőnként, az adósonként kisösszegű követelések könyvvitelben elkülönített csoportjára - a vevők, az adósok együttes minősítése alapján - az értékvesztés összege ezen követelések nyilvántartásba vételi értékének százalékában kerül meghatározásra.

Az így meghatározott összeg kerül elszámolásra és elkülönítetten nyilvántartásra.

Ez esetben a következő évi mérlegfordulónapi értékeléskor a vevőnként, adósonként **kisösszegű követelések** - hasonló módon megállapított - értékvesztésének összegét össze kell vetni az előző évi, ilyen jogcímen elszámolt értékvesztés összegével és a csoport szintjén mutatkozó különbözetet - előjelének megfelelően - a korábban

elszámolt értékvesztést növelő értékvesztésként, illetve a korábban elszámolt értékvesztés visszairásaként kell elszámolni.

Az Önkormányzat a számviteli politikájában úgy döntött, hogy él a kisösszegű követelések csoportos értékelési eljárása alkalmazásának lehetőségével.

Az értékelés elvégzésének gyakorisága

Az értékvesztés összegét év végén, a mérlegfordulónapi értékeléskor kell megállapítani azzal, hogy az értékvesztés, illetve annak visszairása egy összegben történik.

A kisösszegű követelések év végi meghatározásának elvei követeléstípusonként
A kisösszegű követelések elvei a különböző követeléstípusonként megegyeznek.

Az értékelési eljárás menete

Az egyszerűsített értékelési eljárás során a következő feladatokat kell elvégezni:

- A rendelkezésre álló analitikus nyilvántartásokból meg kell határozni a kisösszegű követeléseket.
- A követelések nyilvántartásba vételi értékének százalékában meg kell határozni az értékvesztés százalékát. (Ezt a korábbi évek követeléseinek megtérülési mutatói alapján kell meghatározni, és évenként, az értékelési tevékenység megkezdése előtt meghatározni.)
- El kell számolni az értékvesztést a meghatározott mutatók alapján.
- A kisösszegű követelések ilyen értékelési eljárással meghatározott csoportját a nyilvántartásokban el kell különíteni.

Az adósok minősítési kategóriái

Az adós fizetőképességének megítélési szempontjai a legjobbtól a legrosszabb felé:

- a) folyamatosan működő adós
- b) folyamatos működésben korlátozott adós
 - ba) felszámolás alatt lévő adós,
 - bb) csődeljárás alatt lévő adós,
 - bc) végelszámolás alatt lévő adós,
 - bd) jogutód nélkül véglegesen megszűnt adós.

Az értékvesztés nyilvántartási érték százalékában való meghatározása

Az értékelés során az egyes minősítési kategóriák és a hozzá kapcsolt mutatók meghatározása a követelés-beszedés eredményeinek előző év(ek)re vonatkozó tapasztalatai alapján történik. A nyilvántartási érték százalékokat évente felül kell vizsgálni. A felülvizsgálat irányításáért a pénzügyi-számviteli feladatok irányításával megbízott személy felelős.

Az értékelés dokumentálásának menete

Az értékelés dokumentálásának menete a következő:

- az értékelés dokumentálásához szükséges az adott évre meghatározott, felülvizsgált, minősítési kategóriák meghatározása,
- az éves zárasi összesítők elkészítése,
- az értékelésről olyan dokumentum kiállítása, mely tartalmazza:
 - az értékelés időpontját, az értékelés időszakát,
 - az egyes minősítési kategóriákhoz tartozó adósokkal szembeni eredeti adó követelés meghatározását, az egyes csoporthoz tartozó értékvesztési százalékot,

- az értékvesztési százalékok alapján az értékvesztés összegének meghatározását,
 - az értékelést elvégzők aláírását.
- Az értékelésre vonatkozó dokumentumot a leltárt és a mérleget alátámasztó dokumentumként meg kell őrizni.

A egyszerűsített (csoportosított) értékelési eljárás

Az értékelési eljárás alkalmazásának esetei

A követelést egyszerűsített (csoportosított) értékelési eljárással akkor kell értékelni akkor, ha a követelés bele tartozik a Kormányrendelet 18. § (3) bekezdése alapján egyszerűsített értékelési eljárással érintett követelések közé, azaz:

- a közhatalmi bevételek, vagy
- adók módjára behajtandó kis összegű köztartozások közé.

Az Önkormányzat a számviteli politikájában úgy döntött, hogy él az egyszerűsített értékelési eljárás alkalmazásának lehetőségével.

Az egyszerűsített (csoportosított) értékelési eljárás alapvető szabályait a Kormányrendelet 18. § (3) bekezdése határozza meg.

A közhatalmi bevételekre vonatkozó követelések és az adók módjára behajtandó követelések értékelése során az értékvesztés összege a kötelezettek együttes minősítése alapján egyszerűsített értékelési eljárással, azok csoportos értékelésével kerül meghatározásra.

Az értékelés elvégzésének gyakorisága

Az értékvesztés összegét legalább negyedévenként kell megállapítani azzal, hogy az értékvesztést, illetve annak visszairását tételesen nem, hanem csoportonként kell megállapítani. Az egyszerűsített értékelési eljárást negyedévenként el kell végezni.

Az egyszerűsített értékelési eljárás alá vont követelések besorolásának elvei, dokumentálásának szabályai.

Az egyszerűsített értékelési eljárás menete

Az egyszerűsített értékelési eljárás során a következő feladatokat kell elvégezni:

- Az adósok negyedév végi állománya alapján rendelkezésre álló kimutatásból kell kiindulni.
- A kimutatásba be kell jegyezni a negyedéves zárás napjáig már rendezett adó követeléseket.
- A kimutatásból ezt követően csak az adósokat kell minősíteni, melyeknél a pénzügyi rendezés nem történt meg.
- A minősítést adósonként külön-külön kell elvégezni (a minősítés során a köztudomású, illetve az elérhető nyilvános adatokra lehet támaszkodni pl.: csődeljárási értesítő, cégbírósági mérleg adatok stb.).
- A követeléseket tagolni kell az adósok minősítési kategóriái szerint.
- Vizsgálni kell, hogy kategóriánként meg van-e a csoportos értékeléshez szükséges adós darab szám (7 db). Ha nincs, akkor az érintett kategóriában lévő adósokat egyedileg kell értékelni.
- Felül kell vizsgálni és meg kell határozni az egyes minősítési kategóriákhoz rendelt, a várható megtérülésre vonatkozó százalékos mutatókat.
- El kell számolni az értékvesztést a megtérülési mutatók alapján.

Az adósok minősítési kategóriái

Az adós fizetőképességének megítélési szempontjai a legjobbtól a legrosszabb felé:

a) folyamatosan működő adós

- folyamatosan működő, pénzügyi nehézséggel nem küzdő adós (nincs a feketelistán),
- legfeljebb 90 napos adótartozással rendelkező,
- 91-180 napos adótartozással rendelkező,
- 181- 360 napos adótartozással rendelkező,
- 360 napon túli adótartozással rendelkező adós,
- folyamatosan működő, pénzügyi nehézséggel küzdő adós,
- legfeljebb 90 napos adótartozással rendelkező,
- 91-180 napos adótartozással rendelkező,
- 181- 360 napos adótartozással rendelkező,
- 360 napon túli adótartozással rendelkező adós,

b) folyamatos működésben korlátozott adósok:

- felszámolás alatt lévő adós,
- csődeljárás alatt lévő adós,
- végelszámolás alatt lévő adós,
- jogutód nélkül véglegesen megszűnt adós.

A várható megtérülési mutatók meghatározása

A csoportos értékelés során az egyes minősítési kategóriák és a hozzá kapcsolt mutatók meghatározása a követelés-beszédés eredményeinek előző év(ek)re vonatkozó tapasztalatai alapján történik.

A százalékos megtérülési mutatókat a köztartozás beszédés eredményei alapján kell kialakítani. A százalékos mutatók kiszámítását csoportonként kell végezni.

Az egyes minősítési kategóriákhoz tételesen hozzárendelt százalékos mutatót az éves tapasztalati adatok alapján kell megállapítani és évente felülvizsgálni. A felülvizsgálatot az ASP.ADÓ programból nyert „Lista az egyszerűsített értékelési eljárás alá vont adókövetelések értékvesztésének elszámolásához” alapján kell elvégezni az adóügyi előadónak.

Rendezett tételnek kell tekinteni az adós által megfizetett, vagy átvezetéssel rendezett tételt, valamint az adminisztrációs hibából eredő rendezést is.

A követeléseket a mellékletben meghatározott, és az itt leírtak alapján kiszámított mutatók szerint kell értékelni. Az értékelések alapjául szolgáló mutatószámokat évente felül kell vizsgálni. A felülvizsgálat irányításáért a pénzügyi-számviteli feladatok irányításával megbízott személy felelős.

Az értékelés dokumentálásának menete

Az értékelés dokumentálásának menete a következő:

- az értékelés dokumentálásához szükséges az adott évre meghatározott, felülvizsgált, minősítési kategóriák meghatározása,
- a negyedéves zárasi összesítők készítése,
- az értékelésről olyan dokumentum kiállítása, mely tartalmazza:
- az értékelés időpontját, az értékelés időszakát,
- az egyes minősítési kategóriákhoz tartozó adósokkal szembeni eredeti adó követelés és a mutatók szerinti adókövetelés meghatározását,
- a mutatók alapján az értékvesztés összegének meghatározását, - az értékelést elvégzők aláírását.

Az értékelésre vonatkozó dokumentumot a leltárt és a mérleget alátámasztó dokumentumként meg kell őrizni.

Az eszközök értékelése

A csoportosan nyilvántartott eszközök értékelése

A csoportosan nyilvántartott eszközök esetében az egyidejűleg beszerezett, azonos beszerzési árhoz tartozó, azonos paraméterekkel rendelkező egyidejűleg használatba vett eszközök külön-külön csoportot alkotnak, amelyek év közbeni és év végi értékelését külön-külön, csoportonként kell elvégezni. A csoportosan nyilvántartott tárgyi eszközök, értékpapírok és készletek esetében a csoportos értékelést csak addig lehet alkalmazni, amíg a csoportban lévő egyedi eszköz nyilvántartási értékben (felújítás, beruházás, terven felüli értékcsökkenés, illetve értékvesztés miatt) elkülönült változás nem következik be.

Az egyes eszközök könyvviteli mérlegben való szerepeltetése

Az immateriális javak szerepeltetése a könyvviteli mérlegben

A könyvviteli mérlegben az immateriális javakat bekerülési értéken, illetve a bekerülési értéknek

- a terv szerinti és terven felüli értékcsökkenéssel csökkentett,
- a terven felüli értékcsökkenés visszaírt összegével növelt könyv szerinti értékén kell kimutatni. (Az értékhelyesbítés külön kerül kimutatásra.)

A tárgyi eszközök szerepeltetése a könyvviteli mérlegben

A könyvviteli mérlegben a tárgyi eszközt bekerülési értéken, illetve a bekerülési értéknek

- a terv szerinti és terven felüli értékcsökkenéssel csökkentett,
- a terven felüli értékcsökkenés visszaírt összegével növelt könyv szerinti értékén kell kimutatni. (Az értékhelyesbítés külön kerül kimutatásra.)

A koncesszióba adott, a vagyonkezelésbe adott eszközök mérlegben való szerepeltetése
A könyvviteli mérlegben a koncesszióba adott, a vagyonkezelésbe adott eszközöket bekerülési értéken kell kimutatni, elkülönítve:

- az értékcsökkenést,
- az értékvesztést.

Az értékhelyesbítést külön kell kimutatni.

A részesedések, tartós hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok mérlegben való szerepeltetése

A mérlegben a részesedéseket, tartós hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokat a bekerülési értéken kell kimutatni. Ha értékvesztés elszámolásra került, akkor a bekerülési értéket csökkenteni kell az értékvesztéssel. Az értékhelyesbítést külön kell kimutatni.

Az értékpapírok között kimutatott - hitelviszonyt megtestesítő értékpapír - mérlegben való szerepeltetése
A mérlegben az értékpapírok között kimutatott hitelviszonyt megtestesítő értékpapírt a bekerülési értéken lehet kimutatni mindaddig, amíg a kibocsátó a lejáratkor, a beváltáskor várhatóan a névértéket és a felhalmozott kamatot megfizeti.

A készletek (és a készletekre adott előlegek) mérlegben való kimutatása

Az Önkormányzat a mérlegben mutat ki készleteket. A készletek értékének megállapítása a következők szerint történik:

- év végi leltározás alapján meg kell állapítani a készletek értékét,
- a készleteket értékelni kell.

A mérlegben a készletet bekerülési értéken, illetve

- az elszámolt értékvesztéssel csökkentett,
- az értékvesztés visszaírt összegével növelt,

könyv szerinti értéken kell kimutatni.

A pénzeszközök mérlegben való szerepeltetése
A mérlegben a pénzeszközöket a mérleg fordulónapján:

- a pénztárban lévő,
- a fizetési számlához kapcsolódó számlakivonatban szereplő értéken kell kimutatni.

Ezt az értéket

- csökkenteni kell az elszámolt értékvesztéssel,
- növelni kell az értékvesztés visszaírt összegével.

A követelések mérlegben való kimutatása

A követeléseket a bekerülési értéken kell kimutatni,

- csökkentve az elszámolt értékvesztéssel,
- növelve az értékvesztés visszaírt összegével.

Év végén leltározás alapján kell a követelések állományát megállapítani, majd értékelni.

Az értékelés során gondoskodni kell:

- az el nem ismert követelések kivezetéséről,
- a behajthatatlan követelések kivezetéséről,
- az elengedett követelések elszámolásáról, majd kivezetéséről,
- értékvesztés elszámolásáról,
- az elszámolt értékvesztés visszaírásáról.

A mérlegben csak a Kormányrendelet 1. § (1) bekezdés 6. pontja szerinti követelés tekinthető követelésnek.

Követelés: az a jogszabályból, jogerős bírói végzésből, ítéletből vagy hatósági határozatból, szerződésből - ide értve a vásárolt és a térítés nélkül átvett követelést is - jogszerűen eredő fizetési igény, amelyet a kötelezett elismert és - ellenszolgáltatást is tartalmazó szerződés esetén - a másik fél már teljesített, ilyennek minősül a bevallás alapján megállapított közhatalmi bevételre irányuló, valamint az olyan követelés is, amelyet a kötelezett vitat, de jogszabály alapján azt a fellebbezésre vagy perindításra tekintet nélkül teljesítenie kell.

Behajthatatlan követelés

Behajthatatlannak azt a követelést lehet minősíteni, amely megfelel a Kormányrendelet és a számviteli törvény vonatkozó előírásainak, azaz:

Behajthatatlan követelés:

a) a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Szt.) 3. § (4) bekezdés 10. pont a)-d), f) és g) alpontja szerinti követelés azzal az eltéréssel, hogy nem tekinthető behajthatatlannak a követelés, ha a végrehajtás közvetlenül nem vezetett eredményre és a végrehajtást szüneteltetik,

10. behajthatatlan követelés:

az a követelés,

a) amelyre az adós ellen vezetett végrehajtás során nincs fedezet, vagy a talált fedezet a követelést csak részben fedezi (amennyiben a végrehajtás közvetlenül

nem vezetett eredményre és a végrehajtást szüneteltetik, az óvatosság elvéből következően a behajthatatlanság - nemleges foglalási jegyzőkönyv alapján - vélelmezhető),

b) amelyet a hitelező a csődeljárás, a felszámolási eljárás, az önkormányzatok adósságrendezési eljárása során egyezségi megállapodás keretében elengedett,

c) amelyre a felszámoló által adott írásbeli igazolás (nyilatkozat) szerint nincs fedezet,

d) amelyre a felszámolás, az adósságrendezési eljárás befejezésekor a vagyonfelosztási javaslat szerinti értékben átvett eszköz nem nyújt fedezetet,

f) amelyet bíróság előtt érvényesíteni nem lehet,

g) amely a hatályos jogszabályok alapján elévült.

b) a központi költségvetésről szóló törvényben meghatározott kis összegű követelések tekintetében - az olyan követelés, amelynél a fizetési meghagyásos eljárással vagy a végrehajtással kapcsolatos ráfordítások nincsenek arányban a követelés várhatóan behajtható összegével, és

c) az olyan követelés, amelynél az adós nem lelhető fel, mert a megadott címen nem található és a felkutatása igazoltan nem járt eredménnyel.

Nem szabad az Önkormányzatnak a könyvviteli mérlegben kimutatnia azokat a követeléseket, amelyekről az Önkormányzat vagyongazdálkodási tárgyú rendeletben meghatározott módon és esetekben lemondott (amelyeket elengedett).

A behajthatatlan követelés leírása nem minősül az Áht. 97.§ban meghatározott követelés elengedésének.

El nem ismert követelés

Az el nem ismert követelést, azaz azt a követelést, amelyet eredetileg elismertek, de később vitatnak, illetve kifogásolnak, ki kell vezetni a követelések közül.

Az Önkormányzat a melléklet szerint szabályozza az adós, a vevő által el nem ismert követelés rendezésének módját, feladatait, felelőseit, bizonylatolásának rendjét.

A közhatalmi bevételekre vonatkozó követelések és az adók módjára behajtandó kis összegű követelések értékvesztését, illetve annak visszairását az Áhsz. 53. § (6) bekezdése alapján a negyedéves könyvviteli zárlat keretében el kell végezni a negyedévet követő hónap 15. napjáig.

Abban az esetben, ha korábban elszámolt értékvesztés mértéke nem éri el tárgyévi értékvesztés összegét, akkor a tárgyévi elszámolandó értékvesztés összegének meghatározása során figyelembe kell venni a már elszámolt értékvesztést és csak a különbözetet kell tárgyévi értékvesztésként elszámolni.

Az értékvesztés, valamint annak visszairására vonatkozó javaslat elkészítésének határideje a tárgynegyedévet követő hónap 20. napja.

Az értékvesztésre, valamint annak visszairására vonatkozó **javaslat elkészítéséért** a Gazdasági Iroda vezetője felelős.

Az értékvesztésre, valamint annak visszairására vonatkozó **javaslat jóváhagyására** a **Jegyző jogosult.**

10.3.2. Követeléstípusonkénti kisösszegű követelések év végi meghatározásának elvei, dokumentálásának szabályai

Az értékvesztés számviteli elszámolása szempontjából a szabályzat hatálya alá tartozó költségvetési szervezetekben követeléstípusonként (adós, illetve vevőcsoportonként) kisösszegűnek tekinti az Áhsz. 1 §. (1) bekezdés 5. pontja alatti, egyenként 100.000 Ft-ot meg nem haladó követeléseket, ide nem értve az Áhsz. 18. § (3)-(6) bekezdése szerinti egyszerűsített értékelési eljárás körébe vont kisösszegű követeléseket.

A vevőként, az adósonként kisösszegű követelések **könyvvitelben elkülönített – tételesen külön kimutatásba foglalt** – csoportjára vonatkozóan az értékvesztés összegét – **az egyedi minősítés mellőzésével** – a követelések nyilvántartásba vételi együttes értékének 20%-ában állapítjuk meg.

Ebben az esetben a következő évi mérleg-fordulónapi értékeléskor a vevőnként, adósonként kisösszegű követelések - hasonló módon megállapított - értékvesztésének összegét össze kell vetni az előző évi, ilyen jogcímen elszámolt értékvesztés összegével és a csoport szintjén mutatkozó különbözetet - előjelének megfelelően - a korábban elszámolt értékvesztést növelő értékvesztésként, illetve a korábban elszámolt értékvesztés visszairásaként kell elszámolni!

10.3.3. Egyszerűsített eljárás szerinti csoportos értékelést nem alkalmazható követelések

A **10.3.1. és 10.3.2. pontba nem tartozó követelések** az esedékesség időpontjában történt fizetés, illetve nem fizetés, valamint a késedelem időtartamától függően a következők szerint **minősítendők egyedileg**.

Az Szt. 55. § (1) bekezdése alapján: „A vevő, az adós minősítése alapján az üzleti év mérleg fordulónapján fennálló és a mérlegkészítés időpontjáig pénzügyileg nem rendezett követelésnél (ideértve a hitelintézetekkel, pénzügyi vállalkozásokkal szembeni követeléseket, a kölcsönként, az előlegként adott összegeket, továbbá a bevételek aktív időbeli elhatárolása között lévő követelésjellegű tételeket is) értékvesztést kell elszámolni – a mérlegkészítés időpontjában rendelkezésre álló információk alapján - a követelés könyv szerinti értéke és a követelés várhatóan megtérülő összege közötti – veszteségjellegű – különbözet összegében, **ha ez a különbözet tartósnak mutatkozik és jelentős összegű.**

Az Áhsz. 18. (2) bekezdése szerint: ”a nemzeti vagyonba tartozó befektetett eszközök és forgóeszközök között kimutatott részesedések, értékpapírok, a készletek és a **követelések értékvesztésének elszámolása során akkor kell a különbözetet jelentős összegűnek tekinteni, ha az értékvesztés összege meghaladja a bekerülési érték 10%-át, de legalább a százezer** – tulajdonosi joggyakorló szervezeteknél a részesedések, értékpapírok esetén a tízmillió – forintot.”

A követelés könyvszerinti értéke és annak várhatóan megtérülő összege közötti – veszteség jellegű – különbözet **akkor tekintendő tartósnak**, ha a késedelem időtartama meghaladja a 360 napot.

A mérleg fordulónapján meglévő követeléseket – **egyedileg** – a következők szerint **kell**

minősíteni:

Minősítési kategória	A fizetési késedelem időtartama
Kiváló minősítésű követelés	Nincs késedelem. A mérleg fordulónapján fennálló követelés pénzügyi rendezése a mérleg fordulónapját követően esedékes.
Jó minősítésű követelés	A késedelem a mérlegkészítés időpontjáig megszűnt, vagy 1-90 nap. <ul style="list-style-type: none"> - A mérleg fordulónapján fennálló lejárt esedékességű tartozás megfizetése a mérlegkészítés időpontjáig megtörtént. - Az esedékesség napja és a mérlegforduló napja közötti időtartam 1-90 nap, és a mérleg fordulónapján fennálló lejárt esedékességű követelést pénzügyileg vagy egyéb módon a mérlegkészítés időpontjáig nem rendezték.
Közepes minősítésű követelés	91-180 nap Az esedékesség napja és a mérlegforduló napja közötti időtartam meghaladja a 90 napot, de nem több 180 napnál, és a mérleg fordulónapján fennálló lejárt esedékességű követelést pénzügyileg vagy egyéb módon a mérlegkészítés időpontjáig nem rendezték.
Gyenge minősítésű követelés	180-360 nap Az esedékesség napja és a mérlegforduló napja közötti időtartam meghaladja a 180 napot, de nem több 360 napnál, és a mérleg fordulónapján fennálló lejárt esedékességű követelést pénzügyileg vagy egyéb módon a mérlegkészítés időpontjáig nem rendezték.
Rossz minősítésű követelés	360 napnál több Az esedékesség napja és a mérlegforduló napja közötti időtartam meghaladja a 360 napot, és a mérleg fordulónapján fennálló lejárt esedékességű követelést pénzügyileg vagy egyéb módon a mérlegkészítés időpontjáig nem rendezték.

A fentiek figyelembe vételével a **rossz minősítésű követelések után az értékvesztést az alábbi táblázat alapján kell elszámolni:**

A követelés esedékessége	Elszámolandó értékvesztés %-a	Az értékvesztés elszámolásának kötelezettsége alá tartozó követelés alsó értékhatára (Ft)
Mérleggel lezárt év 01.01. - 07.01 közötti időszak	20	500.000
Mérleggel lezárt évet megelőző év	40	250.000
Mérleggel lezárt évet megelőző 2. év	50	200.000
Mérleggel lezárt évet megelőző 3. év	80	125.000

Mérleggel lezárt évet megelőző 4. év és az azt megelőző évek	100	100.000
--	-----	---------

Az előző év(ek)ben elszámolt **értékvesztés összegét vissza kell írni** azokban az esetekben amikor az alacsonyabb értéken való értékelés okai már nem, illetve csak részben állnak fenn.

Azoknál a tételeknél, ahol az előző évben már el lett számolva értékvesztés, de annak mértéke nem éri el tárgyévi értékvesztés összegét, akkor a fenti táblázat szerint elszámolandó értékvesztés összegének meghatározása során figyelembe kell venni a már elszámolt értékvesztést és csak a különbözetet kell tárgyévi értékvesztésként elszámolni!

10.4. Vásárolt, valamint saját termelésű készletek

- a) Ha a **vásárolt készlet** (anyag) bekerülési (beszerzési), illetve könyv szerinti értéke jelentősen magasabb, mint a mérlegkészítéskor ismert tényleges piaci értéke, akkor azt a mérlegben a tényleges piaci értéken kell kimutatni. A készlet értékét a különbözet értékvesztéskénti elszámolásával kell csökkenteni.
- b) A **vásárolt készlet** bekerülési (beszerzési), illetve könyv szerinti értékét **az a) pontban foglaltakon túlmenően** – csökkentett értéken kell a mérlegben szerepeltetni, ha a készlet a vonatkozó előírásoknak (szabvány, szállítási feltétel, szakmai előírás stb.), illetve eredeti rendeltetésének nem felel meg, ha megrongálódott, ha felhasználása, értékesítése kétségessé vált, ha feleslegessé vált. A készlet értékének csökkentését – a különbözetnek értékvesztéskénti elszámolásával – ez esetben addig a mértékig kell elvégezni, hogy a készlet a használhatóságnak (az értékesíthetőségnek) megfelelő, mérlegkészítéskor, illetve a minősítés elvégzésekor érvényes (ismert) piaci értéken (legalább haszonanyag áron, illetve hulladékértéken) szerepeljen a mérlegben.

Amennyiben a készlet piaci értéke jelentősen és tartósan meghaladja könyv szerinti értékét, a különbözettel a **korábban elszámolt értékvesztést visszairással csökkenteni kell**. Az értékvesztés visszairásával a készlet könyv szerinti értéke nem haladhatja meg az Áhsz. 16. §-ában meghatározott bekerülési értéket.

Abban az esetben, ha korábban elszámolt értékvesztés mértéke nem éri el tárgyévi értékvesztés összegét, akkor a tárgyévi elszámolandó értékvesztés összegének meghatározása során figyelembe kell venni a már elszámolt értékvesztést és csak a különbözetet kell tárgyévi értékvesztésként elszámolni.

Az értékvesztés, valamint annak visszairására vonatkozó javaslat elkészítésének határideje a tárgyévet követő év: április 20.

Az értékvesztésre, valamint annak visszairására vonatkozó **javaslat elkészítéséért** a Gazdasági Iroda vezetője felelős.

Az értékvesztésre, valamint annak visszairására vonatkozó **javaslat jóváhagyására** a Jegyző jogosult.

11. A külföldi pénzürtékre szóló részesedések, értékpapírok, a valutapénztárban lévő valutakészlet, a devizaszámlán lévő deviza, a követelések és kötelezettségek, az egyéb sajátos elszámolások, valamint az időbeli elhatárolások mérlegben szereplő értéke

Az Áhsz. 21. § (10) bekezdésében foglalt előírás alapján a külföldi pénzürtékre szóló

- részesedések,
- értékpapírok,
- a valutapénztárban lévő valutakészlet,
- a devizaszámlán lévő deviza,
- a követelések és
- kötelezettségek,
- az egyéb sajátos elszámolások, valamint
- az időbeli elhatárolások

mérlegben szereplő értékét az Áhsz. 20. § (3) és (4) bekezdése szerinti devizaárfolyamon átszámított forintértéken kell a mérlegben meghatározni.

12. Vagyonértékelés során alkalmazandó értékelési eljárás elvei, módszerei, dokumentálás szabályai, felelősei

Ha a Budavári Önkormányzat a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló többször módosított 2011. évi CLXXXIX. törvény (Mötv.) 109. §-a alapján vagyonkezelői jogot létesít, a vagyonkezelésbe adott eszközök vagyonértékelése során – a Áhsz. 50. § (2) bekezdés d) alapján – a következők szerint kell eljárni.

A vagyonértékelést külső, ilyen tevékenységet végző társaság, magánszemély bevonásával kell elvégezni.

A vagyonértékelési eljárás során figyelembe kell venni:

- a vagyonkezelői joggal érintett eszközök
 - = múltbeli bekerülési értékét,
 - = jelenlegi bekerülési értékét,
 - = jelenlegi műszaki állapotát,
- a múltbeli bekerülési érték alapján elszámolt, elszámolandó tervszerinti értékcsökkenési leírás összegét,
- az üzembe helyezéstől eltelt időt,
- az önkormányzati feladatellátás jelenlegi színvonalát, a szolgáltatás kapacitásának kihasználtságát,
- minden olyan körülmény, ami a vagyon értékét, valamint a vagyonkezelői jog értékét befolyásolja.

A vagyonértékelés elkészíttetéséért a Jegyző felelős.

A vagyonértékelésről írásos dokumentumot (bizonylatot) kell készíteni, melyért a vagyonértékelést végző személy/szervezet felelős.

13. Források értékelése

A saját tőke értékelése

A saját tőke értékelése a könyv szerinti értéken történik.

A mérlegben a saját tőkén belül kell kimutatni:

- a nemzeti vagyon induláskori értékét,
- a nemzeti vagyon változásait,
- az egyéb eszközök induláskori értékét és változásait,
- a felhalmozott eredményt,
- az eszközök értékhelyesbítésének forrását, és
- a mérleg szerinti eredményt.

A mérlegben a nemzeti vagyon induláskori értékeként a 2014. január 1-jén meglévő, a nemzeti vagyonba tartozó eszközök bekerülési értékének forrását kell kimutatni.

A mérlegben a nemzeti vagyon változásai között a 2014. január 1-jét követően a nemzeti vagyonba tartozó befektetett eszközök és forgóeszközök változásait kell kimutatni.

A mérlegben a mérleg szerinti eredményt az eredménykimutatásban ilyen címen kimutatott összeggel egyezően kell szerepeltetni.

A kötelezettségek értékelése

A mérlegben a kötelezettségek között az egységes rovatrend szerinti rovatokhoz kapcsolódó-an vezetett nyilvántartási számlákon nyilvántartott végleges kötelezettségvállalásokat, más fizetési kötelezettségeket kell kimutatni mindaddig, amíg azokat pénzügyileg ki nem egyenlítették, el nem engedték vagy egyéb módon nem rendezték.

A végleges kötelezettségvállalás, más fizetési kötelezettség alatt a Kormányrendelet 1. § (1) bekezdés 9. pontja szerint meghatározott fogalmat kell érteni, azaz:

9. végleges kötelezettségvállalás, más fizetési kötelezettség: az a pénzügyben kifejezett, jogszabályból, jogerős bírói ítéletből vagy hatósági határozatból, szerződésből - ide értve az átvállalt kötelezettségeket is - jogszerűen eredő elismert tartozás, amely kifizetésének feltételeit a másik fél már teljesítette, ilyennek minősül különösen a számfejtett személyi juttatás, a teljesítésigazolással ellátott számlázott termékértékesítésért vagy szolgáltatásnyújtásért fizetendő ellenérték, valamint a felvett hitelek, kölcsönök, kapott visszatérítendő támogatások, kölcsönök visszafizetendő összege és annak kamatai.

Passzív időbeli elhatárolás értékelése

A mérlegben a passzív időbeli elhatárolásokon belül kell kimutatni az eredményszemléletű bevételek passzív időbeli elhatárolását, a költségek, ráfordítások passzív időbeli elhatárolását és a halasztott eredményszemléletű bevételeket.

Az értékelési tevékenység ellátása és a tevékenységgel kapcsolatos felelősség

Az értékelési tevékenységgel kapcsolatban feladata és ezen feladatok ellátásáért felelőssége van:

- a polgármesternek és a jegyzőnek,
- a pénzügyi-gazdálkodási feladatok ellátásáért felelős személynek,
- az értékelési feladatok szakmai irányítójának,
- az értékelési tevékenységet ténylegesen ellátó kijelölt személyeknek.

Az előző feladatok tekintetében egy - egy konkrét személy több feladatot is elláthat. Az értékelési feladatokat úgy kell ellátni, hogy az megfeleljen a számviteli törvény, a végre-hajtására kiadott kormányrendelet, valamint a jelen szabályzatban meghatározott értékelési elveknek és az azokhoz kapcsolódó értékelési eljárásoknak.

A polgármester feladata, hogy a jegyzővel együttműködve gondoskodjon az értékelési szabályzat elkészítéséről, aktualizálásáról, beszámoltatás útján meggyőződjön arról, hogy az értékelési feladatok a beszámoló alátámasztottsága érdekében, valamint egyéb kötelező esetekben megtörténtek.

A jegyző feladata, hogy:

- gondoskodjon arról, hogy az értékelési szabályzat évenkénti aktualizálása megtörténjen,
- ellenőrizze, hogy az értékelési feladatok ellátásra kerültek-e, ennek érdekében beszámoltassa a gazdálkodási feladatok ellátásáért felelős személyt,
- tájékoztassa a polgármestert az értékeléssel kapcsolatos legfontosabb eseményekről.

A pénzügyi-gazdálkodási feladatok ellátásáért felelős személy feladata, hogy

- kijelölje az értékelési feladat szakmai irányítóját,
- figyelemmel kíséresse az évközi mérlegjelentésekhez, valamint az év végi beszámolóhoz kapcsolódó értékelési tevékenységet,
- beszámoltassa a pénzügyi-gazdálkodási területen dolgozó kijelölt felelőst az értékeléshez szükséges információk dokumentálási rendjéről,
- írásban jóváhagyja az értékelés során a kijelölt dolgozó által javasolt forgalmi, piaci értéket,
- írásban jóváhagyja a bekerülési értéket,
- ellenőrizze a követelés behajtási tevékenységet
- írásban jóváhagyja a terven felüli értékcsökkenésre és annak visszairására vonatkozó javaslatot

Az értékelési feladatok szakmai irányítójának feladata, hogy:

- jelen szabályzat alapján gondoskodjon az értékelési feladatok határidőben történő ellátásáról,
- ellenőrizze az alkalmazott értékelési módokat, valamint azok bizonylatolását,
- áttekintse, illetve jóváhagyásra a pénzügyi-gazdálkodási feladatok ellátásáért felelős személy részére továbbítsa a piaci, forgalmi érték megállapítására vonatkozó javaslatot,
- ellenőrizze a bekerülési érték meghatározását,
- javaslatot tegyen a terven felüli értékcsökkenésre és annak visszairására a szabályzatban meghatározott vagyoni kör tekintetében,
- elkészítse az adósok, vevők értékelését,
- szervezze a követelés behajtást,
- dokumentálja a behajthatatlanság tényét és a behajthatatlannak minősített követelés

összegét.

Az értékelési feladatok szakmai feladatainak ellátója felelős azért, hogy:

- az értékelési feladatok a jogszabályokban, illetve a jelen szabályzatban választott módon végrehajtásra kerüljenek,
- az értékeléshez szükséges írásos dokumentációkat beszerezze és megőrizze, javaslatot tegyen a piaci, forgalmi értékre,
- dokumentálja a bekerülési értékeket.
- az értékelést valamennyi érintett vagyonelemnél a szakmai vezető irányítása alapján elvégezze,
- az értékelési tevékenységet jelen szabályzatban meghatározottak szerint dokumentálja.

Dokumentumok

Az eszközök bekerülési értékének dokumentálása

Az eszközök bekerülési értékét külön írásbeli feljegyzéssel kell dokumentálni, ha az eszköz beszerzési értékét nem egy számla, okmány tartalmazza.

A bekerülési érték meghatározása ez esetben olyan feljegyzéssel történik, mely tartalmazza az adott eszköz beszerzési értékébe beletartozó valamennyi tételt. (A feljegyzésnek a tételeket olyan részletezettségben kell tartalmaznia, hogy azok az ellenőrzés során egyértelműen visszakereshetők legyenek.)

A bekerülési értékről készült feljegyzés egy példányát az állományba vételi bizonylathoz is csatolni kell akkor, ha az eszköz jellege miatt állományba vételi bizonylat kitöltése is kötelező.

A forgalmi, piaci érték dokumentálása

A forgalmi, piaci érték meghatározásakor gondoskodni kell az értékmeghatározás tárgyára, vagy ha pont olyan nincs, a hozzá legközelebb álló tárgyra vonatkozóan legalább 3 összehasonlító ár felkutatásáról.

A vonatkozó árakat úgy kell dokumentálni, hogy abból egyértelműen megállapítható legyen:

- az árat alkalmazó szerv,
- az ár alkalmazás időszaka,
- az, hogy az ár mire vonatkozik, és
- hogy milyen, az árat befolyásoló egyéb tényező került figyelembe vételre.

Ha a piaci érték megállapítását szakértő végzi, akkor a piaci érték nagyságát a szakértő által adott írásbeli dokumentum adja.

A terven felüli értékcsökkenés és visszairása elszámolásának dokumentálása

A vonatkozó javaslatról olyan írásbeli dokumentációt kell készíteni, melyben részletes szöveges és számszaki indoklás található a terven felüli értékcsökkenés, illetve annak visszairásának okáról.

Értékvesztés és visszairása elszámolásának dokumentálása

A vonatkozó javaslatról olyan írásbeli dokumentációt kell készíteni, melyben részletes szöveges és számszaki indoklás található az értékvesztés, illetve annak visszairásának okáról.

Adókövetelések esetében ASP.ADO programból előállított lista, vevőkövetelés esetén **analitikus nyilvántartás adatai** alapján.

Az értékelés dokumentumai

Az értékelésről minden értékelendő vagyon típus esetében írásos dokumentumot kell készíteni, mely igazolja a feladat ellátását, és akkor a mérleg alátámasztására szolgál, ha értékvesztést, vagy értékvesztés visszairását az értékelés alapján nem kellett elszámolni. A befektetések értékelése során a piaci értékekre, valamint azok várható mozgásaira vonatkozó információkat dokumentumba kell foglalni.

Minden befektetés tekintetében ki kell mutatni:

- a befektetéssel érintett társaság saját tőke és jegyzett tőke összegét és arányát,
- az Önkormányzat könyveiben kimutatott könyv szerinti érték és névérték arányát
- a fenti arány változások alapján:
- az értékvesztés elszámolásának szükségességét, és az értékvesztés mértékét összeg-szerűen,
- azt, hogy értékvesztést nem kell elszámolni,
- azt, hogy a már elszámolt értékvesztést vissza kell írni, (meg kell jelölni az eddig elszámolt értékvesztést) és a visszairás mértékét.

A hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok értékelése során dokumentumot kell készíteni az értékeléshez felhasznált információkról, az információk forrásainak megjelölésével. Minden, az értékelésnél felhasznált információt alá kell támasztani. A készletek értékeléséről szintén dokumentumot kell készíteni, mely igazolja a feladat ellátást.

Az adósok egyedi értékelése esetében el kell készíteni az adós besorolását, minősítését. Ezt írásban kell dokumentálni.

Dokumentumként kell megőrizni az adósok értékelése során az adott évre meghatározott minősítési kategóriákat. A részletes dokumentálási szabályokat a szabályzat korábbi része tartalmazza.

A beszámolóban kimutatott adatokat alátámasztó értékelési dokumentumokat olvasható formában legalább 8 évig meg kell őrizni.

Értékeléssel kapcsolatos határidők

A megbízható és valós vagyoni helyzet bemutatásához szükséges értékelési feladatokat - a számviteli törvény előírása szerint - a mérlegkészítés időpontjáig kötelező elvégezni. A mérlegkészítés időpontját a számviteli rend számviteli politika része határozza meg.

Az értékvesztésre, valamint annak visszairására vonatkozó:

- javaslat elkészítési határideje:
- a negyedéves értékvesztések elszámolása esetében a negyedévet követő hó 15.,
- az éves értékvesztések elszámolása esetében a mérleg fordulónapját követő év január 31.,
- a javaslat jóváhagyásának határideje:
- a negyedéves értékvesztések elszámolása esetében a negyedévet követő hó 20.,
- az éves értékvesztések elszámolása esetében a mérleg fordulónapját követő év február 10.

A behajthatatlanság dokumentálásának határideje a mérleg fordulónapját követő év február 10.

A terven felüli értékcsökkenés, valamint annak visszaírására vonatkozó:

- javaslat elkészítési határideje a mérleg fordulónapját követő év február 10.,
- a javaslat jóváhagyásának határideje a mérleg fordulónapját követő év február 15.

Záró rendelkezés

A szabályzatot módosítani kell

- olyan jogszabályi előírás változása esetén, amely érinti a hatályos szabályzat előírásait, valamint
- ha a szabályzat hatálya alatt álló szervezetek sajátosságai, működésének változása alapján indokoltá vált.

A módosításokat az ok felmerülésétől számított 90 napon belül kell végrehajtani.

A módosítás elvégzéséért a Gazdasági Iroda vezetője felelős.

.....
 államháztartás szervezete

FELJEGYZÉS

az immateriális javak, tárgyi eszközök, értékpapírok terven felüli értékcsökkenésének, értékvesztésének elszámolásához (vagy visszairásához) 20.... évre.

..... a mellékelt bizonylatok ** alapján 20....évre vonatkozóan az alábbi vagyontárgyak esetében javaslom a terven felüli értékcsökkenés/ értékvesztés elszámolását (vagy annak visszairását)

Nyilván- -tartási szám	Megnevezés	Az értékvesztés /terven felüli értékcsökkenés (visszairás) oka	Értékvesztés terven felüli értékcsökkenés (visszairás) Ft
Elszámolt /visszaírt terven felüli értékcsökkenés, értékvesztés összesen:			

....., 20.....

.....
 nyilvántartó személy

A javaslatot jóváhagyom, az értékvesztés elszámolását (vagy visszairását) engedélyezem:

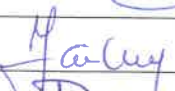

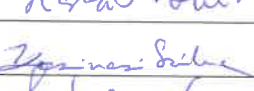

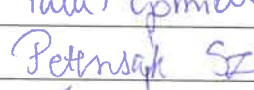
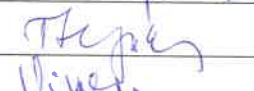
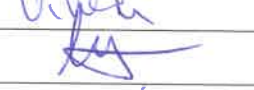
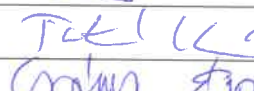

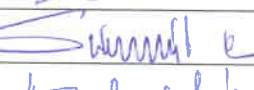

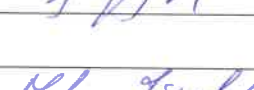
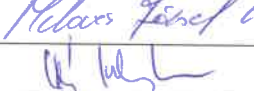
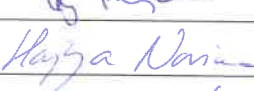
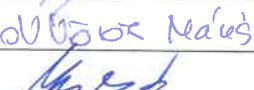

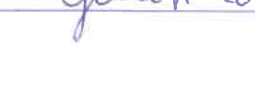

....., 20.....

.....
 vezető

**A mellékelt bizonylat lehet tárgyi eszköz esetében szakvélemény, értékpapír esetében tőzsdei árfolyam.

Megismerési nyilatkozat

Az Értékelési szabályzatában foglaltakat megismertem. Tudomásul veszem, hogy az abban leírtakat a munkám során köteles vagyok betartani.

Név	Dátum	Aláírás
dr. Tarjányi Tamás		
Jambrisekné Borhy Gabriella		
dr. Babosné Kacsó Gyöngyvér		
Horváth Anikó Zsuzsanna		
Kazinczi Szilvia		
Kékesi István		
Patrik Gabriella		
Petercsák Szilvia		
Trepák Anna		
Vincze Attiláné		
Ferenczy Csaba István		
Tatár Enikő		
Csány Éva		
Lipták Noémi		
Szincsák István		
Koncsek Mária		
Bajor Béla		
Dr. Botár Ildikó Tünde		
Melovics József		
Légárné Gulyás Rita		
Hajba Norina		
dr. Vörös Mária Éva		
Megyesi Anikó		
Gellért Edit		